

VAKFEEDBACK:

Nuttig of
bezigheds-
therapie?

EXCLUSIEF!

Hoe schrijf je
een thesis?
10 BESTE TIPS!

KATHOLIEK EN GEIL:

Hoe kan je seks
hebben in de Kerk?

COMPUTERLOKALEN:
in memoriam

DE GEHEIMEN VAN KOEN CRUCKE

“Jongeren droegen mij
op handen en riepen
naar mij op straat: ‘My le-
gend, my hero’”

Colofon

Oplage

3500 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejahr.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Help ons!

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte "Jan Declair" Monbailieu, Collin "Lieven Scheire" Cardon, Dries "Bart Peeters" Blontrock, Dries "Justine Bourgeois" Olemans, Dries "Leah Thys" Van Dort, Ewout "Henri d'Udekem d'Acoz" Vancraeynest, Hannah "Tanja Dexters" Boen, Jan Emiel "Dina Tersago" Cordeels, Judith "Nic Balthazar" Lambert, Keanu "Eddy Wally" Colpaert, Lies "Xander De Rycke" De Middeldeer, Lotte "Annie Struyf" Tossyn, Nette "Warre Borgmans" De Schrijver, Odile "Kelly Pfaff" De Vos, Pieter "Dieter Coppens" Beirens, Sander "Junior Planckaert" Muylaert

Medewerkers

Anaïs "Koen De Poorter" Vanassche, Bjarni "Regi" Vahoutte, Jill "Laura Tesoro" Krekels, Laura "Jonas Geirnaert" Vanassche, Louise "David Dehenauw" De Meyer, Nina "Jelle De Beule" De Neve, Rhys Van "Christoff" Renterghem, Robin "Eddy Planckaert" van Damme

Beeld

Charlotte Monbailieu, Daan "Sven Nys" Heynderickx, Dries Olemans, Dries Van Dort, Feylla Herie, Glib Mazepa, Hannah Boen, Hannes "Pascal Braeckman" Blockx, Pieter Beirens, Keanu Colpaert, Nic Vermeulen, Odile De Vos, Pieter-Jan "Martine Tanghe" Frees

Eindredactie

Anaïs Vanassche, Antoon "Wannes Cappelle" Van Ryckeghem, Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, David "Will Tura" Michiels, Dries Van Dort, Ewout Van Craeynest, Felix "Lesley Ann Poppe" Capon, Hanne Thiessen, Hannes Blockx, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Kato "Marc Peeters" Vanhaecke, Laura Vanassche, Lotte Tossyn, Margot "Karen Damen" Kinders, Nathan "Matthias Schoenaerts" Laroy, Nette De Schrijver, Nina De Neve, Pieter Beirens, Pieter-Jan Frees, Vincent "Wim Helsen" De Gols

Cover

Pieter Beirens
Charlotte Monbailieu (beeld)
Daan Heynderickx (beeld)

Stuur ons een nieuwe mail, Rik

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Het zijn drukke tijden voor het PR-team van de UGent. In januari en februari barstte er een grootschalig sociaal conflict los omdat de vakbonden niet gelukkig waren over (de manier waarop) de "besparingsnota" die het universiteitsbestuur probeerde door te duwen. Enter kwade UGent-medewerkers, betogingen en – lees en huiver – ludieke slogans. Toen die ophef wat ging liggen, bleek plots dat er aardig wat lijken in de kast van de tuchtcommissie zaten en de sympathieke Denkers van de universiteit net iets te veel gedurfd hadden.

Een Pano-reportage gooide woens-

dagavond nog wat extra olie op het vuur. Het werd pijnlijk duidelijk dat er bij de UGent een neiging is om alles binnenskamers te houden en dat de houding van de instanties bij wie (doctoraats-)studenten met klachten terecht kunnen gewoonweg ontoereikend was. Wie twijfelde om officieel klacht neer te leggen, werd vooral gewezen op de mogelijke nefaste gevolgen voor de eigen carrière. Dat die bestaan is op zich al veelzeggend. Dat iemand bij de dienst die zulke klachten moet verzamelen dat actief gaat ontraden, is op het immorele af.

Rik Van de Walle beoefende donderdagavond (moment van schrijven) zijn favoriete hobby: hij mailde naar zijn studentenvolkje. De mail doet bevreemdend aan. De rector lijkt zijn verantwoordelijkheid op te willen nemen, maar verwerpt tegelijkertijd de eindverantwoordelijkheid: "Aan een universiteit zoals de onze zijn het niet de rector, het rectorale team of een andere kleine groep van mensen die op hun eentje over beleidslijnen zoals de bo-

venstaande kunnen beslissen." De mail bevat enkele (logische) voorstellen, maar verder dan het absolute minimum durft de rector schijnbaar niet te gaan. De rector weigert zelf

te erkennen dat de eigen meldpunten niet goed functioneren. Hij eist een extern meldpunt, maar gewoon als alternatief voor mensen die dat verkiezen. Dit heeft meer weg van een paniekerige PR-zet dan van oprecht schuldinzicht.

Een mail van onze alom geliefde rector zal tien (of meer) jaar aan beleid dat klachten actief naast zich neerlegt niet oplossen. Wat het wel kan zijn, is een absoluut minimum aan schuldinzicht. Er hoeft zelfs geen expliciete "Het spijt me" in te staan. Voor smeken om vergiffenis hebben we later nog tijd, begin eerst maar met toegeven dat er een probleem is. Maar zelfs dat is deze mail niet.

“
Dit heeft meer weg
van een paniekerige
PR-zet dan van oprecht
schuldinzicht

Onderwijs

- Studentenevenementen & Dagelijkse Restokost 4.
- Best of: 'Oven Baked' chips 5.
- Vintage of wel of niet of wat? 6.
- "Ik hoop op een meerderheid van N-VA en Vlaams Belang in 2024" 7.
- EHBO: Eerste Hulp Bij Onderzoekspapers 8.
- UGent vermoordt de computer 10.
- The Schamper Times 11.
- Internationale Vrouwendag klaagt wantoestanden aan 12.
- Waarvoor dient al die vakfeedback? 14.
- Student in tijden van oorlog 16.
- Nettes crypto 19.
- Middenpagina 20.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. "Burn-out wordt zwaar afgestraft op de arbeidsmarkt"
- 24. Slapen zonder rem
- 26. Taalkunde boven al
- 27. Kerk en seksleven
- 28. Dromen van realiteit

Cultuur

- The hero, the legend: Koen Crucke 30.
- Ode aan Wiebe Buddingh' 32.
- Moral Economy 33.
- Make love, not 'Warhammer' 34.
- 'De Mol' returns 36.

Satire

- 38. UGent: "Wij zijn de Bende van Nijvel"
- 39. Rikkie en Miekske & Girlboss? Vrouw 'te druk' om jou terug te sms'en

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR LOUISE DE MEYER

Een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken te bieden hebben:

Maart - April

	22:00 Nacht der wetenschappen Chemica, GBK, Geografica, Geologica, WiNA <i>Twitch</i>		19:00 Workshop Peer Support Gentse Studentenraad <i>Therminal, GSR lokaal</i>	
MAANDAG 21	DINSDAG 22	WOENSDAG 23	DONDERDAG 24	VRIJDAG 25
18:30 VRG Cultuurquiz VRG <i>Marriott Hotel</i>		17:00 Prime bewijzenmarathon Prime <i>Sterre, gebouw S25</i>	19:00 Croque- en jeneveravond Kajira <i>locatie: zie kajira.ugent.be</i>	22:00 Galabal der farmacie Gentse Farma <i>The Lab</i>
MAANDAG 28	DINSDAG 29	WOENSDAG 30	DONDERDAG 31	VRIJDAG 1

dagelijkse restokost

Wanneer **Meneer Spaghetti** de cover van je studentenblad opfleurt, kun je niet anders dan de spaghetti in de spotlight zetten. Er zijn ook nauwelijks andere UGent-iconen die de tand des tijds zo goed doorstaan als dit gerecht. Maar net zoals je favoriete liedje of de zoveelste studentenquiz, begint uiteindelijk ook deze klassieker te vervelen. Hoog tijd voor een update dus. Die komt er met minimale aanpassingen. We vervangen de spierwitte substantie die ter plaatste bekendstaat als 'kaas' door een stevige Parmigiano Reggiano. Deze wordt aangevuld met een gulzige portie spaghettikruiden en een scheutje rode wijn. De pittige Parmigiano en de rode wijn zorgen voor een uitgesproken smaak, die zelf het meest smakeloze brokje vlees naar hogere hoogtes lanceert. De dikke slierten pasta glibberen ineens veel vlotter naar binnen, en in plaats van een chemische nasmaak blijf je achter met een voldaan gevoel. Het enige wat je erbij moet nemen, is de rare blik van je tafelgenoten als je de kaasrasp bovenhaalt.

DOOR COLLIN CARDON

SPAGHETTI BOLOGNAISE 2.0

Best of: 'Oven Baked' chips

DOOR HANNAH BOEN

ROASTED PAPRIKA

Geen enkel ander genotsmiddel kan de leegte in de ziel van een student beter opvullen dan deze chips. De krokante textuur, de perfect vormgegeven ribbeltjes en de overvloed aan synthetisch paprikapoeder doen je smaakpapillen kippenviel krijgen. Het gerucht doet de ronde dat Lay's het recept van deze knapperige aardappelschijfjes heeft gestolen uit het luchtpaleis van God de Vader *himself*. Ja, ik weet wat u denkt. Het is inderdaad te duur voor wat je krijgt. Echter weten we allemaal dat het godcomplex dat je ontwikkelt als je aan de kassa staat naast iemand die gore Boni-chips koopt, de hoge prijs van de aankoop volledig waard maakt.

NATUREL

Het kan als een controversieel standpunt worden gepercipieerd dat deze Oven Baked variant op nummer twee in de lijst staat. Het is een saaie keuze, daar valt niet over te discussiëren, maar het is de enige juiste. Oven Baked Naturel stelt nooit teleur. Ik zou zelfs durven te beweren dat deze zoute krak elk probleem kan oplossen. Slechte dag? Jezelf overeten met deze zoute chips lijkt mij een prima remedie. Wil je je crush aan de haak slaan? Een zakje Oven Baked Naturel fixt dat in jouw plaats. Een verdiende zilveren medaille voor deze doorwinterde klassieker.

MEDITERRANEAN HERBS

Het is menigeens favoriete snack, al heeft ie de neiging na een tijdje wat eentonig te worden. Daarnaast is ook die nasmaak niet alles. Lay's heeft geprobeerd, maar gefaald. Oven Baked Mediterranean mag van geluk spreken dat het een felbegeerd plaatsje in deze top drie heeft kunnen bemachtigen. Al kunnen we deze prestatie niet de lucht in prijzen aangezien de enige andere optie 'Oven Baked Barbecue Flavour' was. Het is een schande dat Lay's deze zuivere Oven Baked stamboom heeft willen besmetten met een barbecuevariant. Men zou het moeten uitroeien, die corrupte *Americanization*!

Vintage of wel of niet of wat?

DOOR DRIES OLEMANS

De Think Twice, de Kringloopwinkel, kunstzinnige tweedehandswinkels in het Brusselse ... Ook ik maak me schuldig aan de tweedehandshype. Het kan me zo blij maken als ik na een halve dag zoeken drie unieke dingen vind die me goed staan. Intens gelukkig worden omdat je een stoffig T-shirt hebt gevonden met een leuke print: mij hoor je niet klagen. Weet je wie ook niet klaagt over dat geluk? De mode-industrie. Want zoals mijn moeder zou zeggen als ze iemand met olifantenpijpen ziet: "Alles komt terug."

De wereld draait rond hypes en trends. De mens is een kuddedier en de kuddegeest heeft haar zinnen op de tweedehandsindustrie gezet. Is daar iets mis mee? Ja en nee. *Thrift* is een mooie manier om milieubewuster om te gaan met kleding. En ook voor je portemonnee is het een aanrader. Al wordt *thrift* de laatste tijd helaas steeds duurder.

Die tweedehandshype draagt bij tot een duurdere winkelervaring. Hoe meer vraag, hoe hoger de prijzen. (Denk ik ... Ik studeer geen economie). Tweedehands wordt alleszins steeds duurder en dat vindt niemand leuk. Het is zelfs zo ver gekomen dat *thrift* verzaveld is geworden. Dat gekke woordje is een Belgisch-Nederlands werkwoord dat zoveel betekent als *gentrificeren* of *vermiddenklassen*. Dat omvat "een proces van opwaardering van een buurt of stadsdeel op sociaal, cultureel en economisch gebied. Dit gaat gepaard met het aantrekken van kapitaalkrachtige nieuwe bewoners/gebruikers en daarmee de verdrijving

van de lagere klassen uit het stadsdeel bevordert", aldus het Vlaams Woordenboek.

Ook grote kledingwinkels stappen op de vintagedraaimolen door kledij uit de jaren 80 te kopiëren en voor zuurverdiende flappen te verkopen op hun webshops en in hun etalages. Ik heb daar in se niet echt problemen mee, aangezien ik daar amper winkel. Maar het verslaat wel het hele vintageconcept. De essentie van de tweedehandshype is het feit

dat je iets koopt dat je hergebruikt. Dat het er cool uitziet is natuurlijk mooi meegenomen. Als grote ketens dat gevoel wegnemen door *fast fashion* te creëren, valt het hele concept van *thrift* letterlijk weg. Momenteel is de schade echter nog beperkt. Het is nog enig-

zins mogelijk om een onderscheid te maken tussen echte *gethrifte* zaken en *fast fashion*. Maar eenmaal die *fast fashion* kledij in de *frip-eries* belandt, gaan de poppen aan het dansen. Ik ben dus persoonlijk niet zo'n fan van de dure fake tweedehandskledij die in de grotere kledingwinkels ligt. Maar ik ga natuurlijk niemand verbieden het te kopen. Carpe diem en *carpe* je eigen goesting!

Zo mijn ietwat vage mening over neppe vintage. Mijn motto blijft nog steeds: doe wat je wil doen, maar probeer eens na te denken over je kledij en waarom die er weer zo *old school* uitziet. En volgende keer dat de mama zaagt over het feit dat alles weer terugkomt, kan je dit artikel onder haar neus schuiven.

“

**De mens is een kuddedier
en de kuddegeest
heeft haar zinnen op de
tweedehandsindustrie
gezet**

“Ik hoop op een meerderheid van N-VA en Vlaams Belang in 2024”

DOOR DRIES VAN DORT

Het Vlaams Katholiek Hoogstudentenverbond, KVHV voor commilitones, schuwt geen controverse. Naast Jeff Hoeyberghs uitnodigen, doen ze blijkbaar ook nog andere zaken. Praeses Anton Schelfaut doet zijn vereniging uit de doeken.

Wat houdt KVHV zoal in?

“Het KVHV is gebaseerd op vier pijlers. Die zijn ‘katholiek-conservatief’, ‘Vlaams-nationaal’, ‘hoogstudenten’ en ‘verbond’. De misvatting die volgens mij bij velen leeft is dat wij allemaal praktiserend (katholiek) zijn en elke week naar de mis gaan. Sommigen doen dat inderdaad, maar er zijn er ook die slechts het belang van de christelijke wortels voor de westerse beschaving erkennen. Dat is ook het voornaamste criterium dat wij hanteren. Daarom dat het katholieke ook zo nauw samenhangt met het conservatieve deel. Wij zijn ook uitgever van de Gentse studentencodex (in Gent geven zowel KVHV als het SeniorenKonvent een codex uit, red.) en wij houden erg vast aan de ‘Blauwe Bladzijden’ van de studentencodex. Die beschrijven de manier waarop het studentenleven (traditioneel) moet verlopen.

Je zal bij ons geen excessen zien zoals die doopschandalen van bij het begin van het academiejaar. Ook vieren wij elk jaar de Gravensteenfeesten. We herdenken dan de bezetting van het Gravensteen door studenten uit onvrede met de gestegen bierprijs, de grootste studentenmop ooit.”

“

“Wij zijn geen socialisten, natuurlijk”

Men zegt wel eens dat er in het KVHV geen vrouwen zitten

“Dat is niet waar. In tegenstelling tot wat sommigen zouden verwachten sinds de lezing van **Jeff Hoeyberghs**, zien we een stijging van het aantal vrouwen. We hebben dit jaar een schachtenbak die bijna voor de helft uit vrouwen bestaat. De vrouwen hebben hun eigen orgaan binnen het KVHV: de Sint-Veerlekring. Aan het einde van de vorige eeuw waren we ook de eerste vereniging met een vrouwelijke praeses.”

Men ziet in Vlaanderen het nationalisme de laatste jaren steeds meer opkomen. Hoe verklaren jullie dat?

“Ik denk dat dat terug is van nooit weggeweest. Wanneer men kijkt

naar de meest recente peilingen dan zie je toch dat bijna de helft van de Vlamingen Vlaams-nationaal stemt. Ik denk dat die maatschappelijke onderstroom er altijd is geweest, maar dat deze zich niet altijd electoraal vertaalt. Ik hoop in 2024 natuurlijk op een meerderheid van N-VA en Vlaams Belang. CD&V kan daar wat mij betreft ook perfect bij. Ik denk dat Vlaanderen moet uitgaan van eigen sterkten, dat is een mooie onderhandelingspositie.”

Zijn jullie voorstanders van de Europese Unie?

“We hebben de economische capaciteiten, dus we mogen ook geen eiland binnen Europa worden. Samenwerkingsverbanden zijn zeer belangrijk aangezien wij een exportland zijn. Op economisch vlak ben ik dus zeker voorstander van de Europese Unie. Op sociaal vlak iets minder.”

KVHV wordt weleens als elitair bestempeld. Is dat iets belangrijk voor jullie?

“Wij zijn geen socialisten, natuurlijk. Het is een leuke afwisseling, zoals onze champagnefuij, bijvoorbeeld. Het heeft niet echt iets met elitarisme te maken, maar het is gewoon een leuke manier om de studenten eens iets anders aan te kunnen bieden.”

EHBO: Eerste Hulp Bij Onderzoekspapers

Je kent het wel: je wandelt zonder al te grote problemen door je bachelor en na drie (of vier, of vijf ...) jaar beland je eindelijk in je master. Even simpel, denk je. Tot je beseft dat je een thesis moet schrijven. Wat nu?

HELP! HOE ZIET EEN THESIS ER-UIT?

Je begint een thesisproject best met het maken van een zo duidelijk mogelijk schema van hoe je thesis er gaat uitzien. In korte lijnen ziet dat er meestal als volgt uit: je begint een thesis stevast met het schetsen van de **situatie**. Hierin beschrijf je je eigen motivatie, de staat, en de setting van jouw onderzoek. In de motivatie beargumenteer je waarom je dit onderzoek in de eerste plaats begonnen bent. Je hoeft dit niet altijd expliciet te vermelden; sommige onderzoeken vermelden de motivatie impliciet bij de probleemstelling, anderen vermelden het helemaal niet. Zelfs als je beslist om de motivatie niet te melden is het nog steeds handig voor onderzoekers om hier op terug te vallen. Bij de staat van het onderzoek schets je wat andere onderzoekers al ge-

vonden hebben. Dit is de *state of the art*, het bredere plaatje van welk onderzoek al gedaan is rond relevante onderwerpen. In de setting bespreek je jouw specifieke onderzoekscontext. Dit is de specifieke situatie van het huidige

“

Tip: wees niet bang om zaken te veranderen

onderzoek. Het bespreken van de staat en setting van je onderzoek wordt verwezenlijkt aan de hand van reeds bestaande literatuur en wordt daarom ook de literatuurstudie genoemd.

Wanneer de situatie geschetst is, introduceer je het **probleem**. Dit is de precieze vraag die je als onderzoeker wilt beantwoorden in jouw specifiek onderzoekspro-

ject. Dit staat dan ook in direct verband met de staat en de setting. Afhankelijk van je discipline wordt dit hypothese, focus, onderzoeksvraag of onderzoeksdoel genoemd.

Wie een probleem heeft, zoekt een **antwoord**. Hiervoor beschrijf je de methodologie en de methoden die je gebruikt in je onderzoek. Wat heb ik gedaan en waarom? Hoe is het onderzoek gevoerd en wat zijn daar de onderliggende redenen en theorieën voor om het verloop van het onderzoek te verantwoorden?

Ten laatste maak je ook een **evaluatie**. Hierin bespreek je de resultaten van de data-analyse en evalueer je het onderzoek zelf. Voor de resultaten beschrijf je je bevindingen van de data-analyse op een objectieve manier. In de discussie of conclusie kan je deze objectieve resultaten dan interpreteren aan de hand van andere data en literatuur.

HELP! IK GERAAK NIET IN ACTIE

Natuurlijk is het allemaal goed en wel om te weten hoe een thesis er moet uitzien, maar je moet dat ding natuurlijk ook wel nog geschreven krijgen. Dat je geen 20.000 woorden op een avond kan schrijven, zoals je misschien met je andere onderzoekspapers deed, is evident. Een goede planning maken is daarom belangrijk, zowel

dat ambetante moment waarop uw thesis zichzelf niet schrijft

voor jezelf als voor je promotor(s). Probeer af te spreken met je begeleiders wanneer je welke zaken af zal hebben, zodat je op tijd feedback kan krijgen. Een onderbelichte tip hierbij is dat je best ruimte laat voor plannen die veranderen of stukken die langer duren dan gedacht. Maak dus een planning, maar zorg dat die relatief breed in elkaar zit, waarbij je genoeg ruimte hebt om te schuiven indien nodig.

Probeer daarom ook best zo helder mogelijk te communiceren met je begeleider(s). Veel studenten zijn bang om een mailtje te sturen met vragen of bedenkingen, maar zoiets doe je beter te vroeg dan te laat. Zelfs al heb je niks te zeggen kan het soms lonen om een update te sturen. Zo weet je begeleider ook meteen dat de volgende meeting niet lang gaat duren. Je hebt overigens zelden niks te vertellen over je thesis, want je zal altijd wel iets van voortgang hebben gemaakt.

Deze voortgang neemt namelijk vele vormen aan. Studenten hebben de gewoonte om enkel tastbare delen van de thesis mee te tellen. Dit gaat dan vaak om uitslagen van analyses, tabellen aan de hand van surveys en natuurlijk ook geschreven stukken tekst. Een onderzoek is echter veel meer dan dat. Het bestaat ook uit gesprekken met vrienden of collega's, het maken en hertekenen van structu-

ren, het af en toe eens wegstappen van je project, enzovoort. Reken ook deze zaken mee als je je eigen voortgang peilt. Houd desnoods

“

Een goede planning maken is belangrijk, zowel voor jezelf als voor je promotor

een soort dagboek bij waarin je schrijft wat voor inzichten of interessante ideetjes je gekregen hebt doorheen je onderzoek. Op die manier vergeet je ook niet waar je dat ene idee nu gehaald hebt en kan je bijhouden wat voor jou de beste manieren zijn om voortgang te boeken in je onderzoek. Onderzoek is namelijk ongelooflijk persoonlijk, en wat voor jou een goed onderzoeksproces is, kan voor je vrienden knettergek lijken. Zo is er zeker één iemand op deze wereld

wiens onderzoek zich volledig in hun hoofd bevindt, alvorens het op zeven dagen compleet uit te schrijven.

HELP! IK ZIT VAST

Dit leidt ons naar onze laatste tip: wees niet bang om zaken te veranderen. Onderzoek is voor (bijna) iedereen een ongelooflijk warrig proces. Soms begin je vol goede moed aan een bepaald idee dat je wil uitwerken, maar besef je al na een paar weken of maanden dat het niks gaat worden en dat iets anders veel interessanter is. Dit kan ook kleinere vormen aannemen: soms werk je een bepaalde piste uit die achteraf niet zo interessant blijkt te zijn, of stel je een vraag in je survey die achteraf nutteloos blijkt. Zulke dingen gebeuren. Houd dus niet keihard vast aan je originele idee en plan, maar durf zaken te veranderen waar nodig. Ook dat is een manier van lief zijn voor jezelf: durven toegeven dat het soms anders moet.

UGENT VERMOORDT DE COMPUTER

LIVE, LAUGH, LAPTOP

DOOR DRIES VAN DORT // BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX

Er is een oorlog gaande aan onze universiteit. De partijen? Laptops versus desktops. De UGent is namelijk van plan alle vaste computers weg te halen en de computerlokalen anders in te richten. BYOWhat?

Mathijs van Noort is bestuurder digitalisering bij de Gentse Studentenraad, **Steven Rogge** is afdelingshoofd bij de directie ICT (DICT). Zij geven duiding over het levenseinde van de computer aan onze universiteit.

BYOD staat voor 'Bring Your Own Device'. Het is in essentie een blitse term voor het feit dat men verwacht dat je je eigen toestel (laptop, tablet, enzovoort) meeneemt naar lessen, practica, en dergelijke. Het klinkt misschien nieuw, maar het BYOD-beleid aan de UGent is al enkele jaren oud. Steven Rogge legt uit: "We vernamen van zowel studenten als proffen dat ze meer laptops willen gebruiken. Toen, ondertussen al een acht jaar geleden, hadden we nog maar weinig infrastructuur voor laptops. Anderzijds deed ik zelf de vaststelling dat onze vaste pc's steeds minder gebruikt werden omdat studenten al meer laptops en iPads gebruik-

ten." Om de laptoptransitie te ondersteunen, werkte de dienst dan ook aan de snellere uitrol van wifi aan de UGent.

Volgend jaar gaat het BYOD-plan een nieuwe fase in: "Een van de grootste zaken die in december beslist zijn, is dat we de pc-lokalen gaan uitfaseren. Iedereen wordt (sinds dit jaar, *red*) geacht een eigen laptop te hebben. Dat betekent dat we de lokalen die momenteel vol pc's staan, kunnen vrijmaken voor ander gebruik – homes of zo (*lacht*). Je kan studieplekken inrichten, groepsruimtes creëren, enzovoort. Dat betekent niet dat alle pc's onmiddellijk gaan verdwijnen; er is momenteel nog discussie betreffende welke en hoeveel pc's er blijven staan in de bibliotheek." Er zullen dus nog steeds vaste computers te vinden zijn aan onze universiteit.

Een laptop is echter een grote kost

voor menig student. De vraag is of veel sociaal kwetsbare studenten hier niet uit de boot zullen vallen. "We moeten absoluut zorgen dat er niemand achterblijft en dat iedereen toegang heeft tot een betaalbare laptop. Ik denk dat de voorzieningen daar wel zijn, alleen zijn sommige te weinig bekend. Er wordt een renteloze lening aangeboden door de Sociale Dienst voor de aankoop van een laptop. Ook kunnen studenten via de sociale dienst laptops ontlenen." Mooie initiatieven die helaas nog maar weinig gekend zijn, zegt Mathijs: "Het is momenteel zo dat de Sociale Dienst nog niet ten volle benut wordt. Het is één van de ambities om daarop sterker in te zetten. We gaan er niet van uit dat het beperkte gebruik betekent dat er weinig studenten zijn die de Sociale Dienst nodig hebben."

Dat er nog steeds proffen zijn die liever geen laptops zien in hun auditoria, is een heikel punt. "Wij zien dat niet graag" legt Steven uit. "Dat is tegengesteld aan wat we willen promoten. We gaan ons als DICT niet laten leiden om zaken op technologisch vlak onmogelijk te maken. Soms wordt er ons zelf gevraagd of we de wifi niet kunnen uitschakelen. Dat is natuurlijk het laatste dat we gaan doen. De absolute meerderheid van de proffen is gelukkig voorstander."

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 21 MAART 2022, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 630 • door Lies De Middelmeer

Deze week staat in teken van 'je stem laten horen'. Ontevreden met het beleid aan de UGent? De interne verkiezingen komen eraan! Ontevreden met de eduma? Vul de enquête in! Nood aan een vertrouwelijk gesprek? Raadpleeg de chatlijn 'Epione'!

INTERNE VERKIEZINGEN 2022

In het voorjaar van 2022 organiseert Universiteit Gent interne verkiezingen. Als student kan je je kandidaat stellen om studentenvertegenwoordiger (StuVer) te worden in de Sociale Raad en de Raad van Bestuur op centraal niveau, en de Faculteitsraad op facultair niveau. De Sociale Raad staat in voor studentenvoorzieningen zoals de resto's, de homes en studentenpsychologen. De Raad van Bestuur is het hoogste orgaan waar studenten deel van kunnen uitmaken en nemen beslissingen over de volledige universiteit. In de Faculteitsraad maak je als stuver deel uit van het bestuursorgaan van je faculteit en houd je je vooral met algemene zaken bezig. Voor elk van deze posities zullen vier stuvers verkozen worden om de komende twee jaar te delegeren. Vanaf 28 maart kan iedereen die geïnteresseerd is, zich kandidaat stellen. Meer informatie over de verkiezingen, de tijdslijn en kandidaatstelling vind je terug op de website.

ENQUÊTE EDUCATIEVE MASTER

De Gentse Studentenraad stuurt binnenkort een enquête rond om te polsen naar stages binnen de Educatieve Master (eduma). Concreet willen ze met deze enquête de grote verschillen in kaart brengen bij verschillende afstudeerrichtingen die deze master aanbieden. Om een uitgebreid overzicht te krijgen, zal er binnen verschillende afstudeerrichtingen gepeild worden naar, onder andere, de vereisten die vakdidactieken opleggen aan stageplaatsen, of er verschillen zijn tussen verschillende regio's of onderwijskoepels, de hoeveelheid stageverslagen die per portfolio en het aantal lesvoorbereidingen die verwacht worden, enzovoort. De resultaten zullen per opleiding onderzocht worden en met het oog op volgend academiejaar zullen onnodige verschillen tussen vakdidactieken zo veel mogelijk worden gelijkgetrokken.

De Gentse Studentenraad heeft haar eigen chatlijn 'Epione' die door en voor studenten is gemaakt. Via deze chatlijn kan je anoniem terecht voor een een-op-een gesprek over al je grote en kleine problemen. Aan de andere kant van de lijn zit een vrijwilliger klaar om jou bij te staan bij mentale problemen, je een luisterend oor te bieden en je eventueel door te verwijzen naar professionele hulp. Op 28 maart organiseert de GSR een infosessie met meer uitleg over dit project en kan je jezelf opgeven om vrijwilliger worden. Dit evenement kan je bijwonen om 18u in de plenaire zaal in de Thermanal. Daarna volgt op 20 april ook een opleiding om geïnteresseerde studenten op te leiden tot vrijwilligers die met andere studenten chatten via Epione.

Heb je zelf nood aan een anoniem gesprek? Dan kan je 's avonds terecht op hun website.

Ben je geïnteresseerd of heb je vragen omtrent vrijwilliger worden? Dan kan je de GSR contacteren op het emailadres epione@gentsestudentenraad.be.

EPIONE

INTERNATIONALE VROUWENDAG KLAAGT WANTOESTANDEN AAN

DOOR RHYS VAN RENTERGEM &
PIETER-JAN FREES
BEELD DOOR PIETER-JAN FREES

“The game is rigged and we know it.” Op Internationale Vrouwendag werd er in Gent betoogd. Er kwam heel wat onvrede over de leefomstandigheden van vrouwen naar boven.

De Overpoort lijkt een broeihaard voor wansmakelijke gebeurtenissen. Dinsdag 8 maart was het Internationale Vrouwendag. Eén enkele dag gericht op de vrouw, toch wel de grootste groep binnen onze Belgische bevolking, en toch nog steeds minder gewaardeerd dan haar mannelijke tegenspeler, volgens de protesten van Collectief 8 maart, Meldet en Campagne Rosa. Vrouwendag viert echter niet enkel de kwaliteiten, de capaciteiten en groei van vrouwen, maar kaart ook de steeds groeiende problematiek aan die hen dagelijks teistert.

GEVAARLIJK GENT

Verontwaardiging is een mild woord om het algemeen gevoel van onbehagen te beschrijven tijdens de betogingen voor vrouwen dezer dagen. Internationale Vrouwendag is meer een betoging dan een viering, een vrouwenstaking in daad en woord. De campagnes

van Internationale Vrouwendag klagen de ongelijkheid veroorzaakt door de coronapandemie aan, maar ook het dagdagelijkse verbaal en fysiek seksueel geweld tegenover vrouwen. De campagne is gericht op het verkrijgen van sociale gelijkheid en een stijging van het minimumloon, maar stelt zich ook op tegen discriminatie op basis van gender, racisme en transfobie.

“ De Overpoort lijkt een broeihaard voor wansmakelijke gebeurtenissen

Dus staken ze. Een collectieve vreedzame mars, verdeeld over twee golven, trekt door de straten

van historisch Gent. Banieren worden hoog gehouden en felle mantra's worden geroepen. Ze marcheren in solidariteit en roepen op tot een eerlijkere behandeling. Meldet verzorgde de speech op de Vrijdagsmarkt waar ze de gezamenlijke boodschap uitte in straffe heldere woorden.

“We leven in een stad...”, begint de krachtige speech. Zo komen de getuigenissen en aantijgingen naar boven over ongepaste aanrakingen tijdens de Gentse Feesten, louche praktijken van buitenwippers en cafébazen, *catcalling* en (pogingen tot) drogeren. Vrouwen worden naar huis gevolgd, zijn bang om in het donker alleen over straat te lopen of moeten zich uitgebreid verantwoorden omdat ze niet willen kussen met een wildvreemde. Het lijkt haast fictie, maar de woorden worden met zo'n emotie en drift verkondigd dat het moeilijk wordt om ze in twijfel te trekken. Dit is voor heel veel vrouwen een dagelijkse realiteit.

STRAFFELOOSHEID

Volgens recent onderzoek van Sensoa zouden in 2021 zo'n 42 procent van de vrouwen geconfronteerd zijn met fysiek seksueel geweld en daar wordt verbaal misbruik zelfs nog niet bijgerekend. Het zijn verontrustende statistieken en dit soort praktijken gebeuren niet enkel bij het uitgaan, maar

ook in de professionele en huiselijke sfeer. Stad Gent heeft al een tijdje problemen met zulke kwesties: in november waren er al betogingen naar aanleiding van een serie aanrandingen.

Bij de betogers van de Internationale Vrouwendag heerst er een groeiend gevoel van straffeloosheid voor de daders van seksueel geweld. Zeven procent van alle gevallen getuigt over seksuele transgressies, nog minder stapt naar de politie. Gemiddeld zijn er 12 meldingen per dag, maar vaak wordt er met deze meldingen niet veel gedaan. De meeste slachtoffers van seksueel misbruik melden de zaak ook niet.

DURVENDE DENKERS

Meldet – de organisatie die strijdt om slachtoffers van grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld een stem te geven – wil van het schaamtegevoel af, iets waar slachtoffers van seksueel geweld vaak mee te maken krijgen. “Was het mijn schuld? Was ik niet te flirterig? Ik had beter dat laatste pintje niet gedronken ...” Men voelt dat de omgeving vaak ofwel onverschillig, ofwel beschuldigend

reageert wanneer iemand haar problemen deelt. Dit probleem zou zich ook herhalen, bij de politie. In de meeste gevallen is de kans dat het slachtoffer misbruik meldt zeer klein, maar de kans dat de daders effectief gestrikt en gestraft worden bij melding is volgens Meldet nog veel kleiner. De politie zou regelmatig meldingen afwimpelen. Vaak zouden de slachtoffers opmerkingen krijgen zoals ‘wat had je ook aan’ of ‘ben je niet gewoon zelf seksueel gefrustreerd?’. Ze vinden dat de politie zich meer bezighoudt met het bestrijden

“

Veel aantijgingen werden ook aan de Durvende Denkers van de UGent gericht

van vreedzaam activisme dan het vervolgen van verkrachtingen. De vreedzame protesten werden ook opgevolgd door diezelfde politie.

Een groot aantal aantijgingen werd ook aan de Durvende Den-

kers van de UGent gericht. Bepaalde gevallen die de afgelopen weken in de media kwamen, werden aangehaald, maar er werden evengoed nieuwe vermeende voorvallen naar buiten gebracht. “Hoe luid moeten we roepen vooraleer iemand ons gelooft? Hoeveel slachtoffers nog, voor er acties volgen?”, zo roept Meldet op tegen de straffeloosheid en het onrecht. De Internationale Vrouwendag poogt een spreekbuis te zijn voor alle vrouwen die kampen met een gevoel van dreiging, angst, onveiligheid, de sleur van een collectief trauma, de machteloosheid en de systematische ontkenning van hun negatieve ervaringen. De deelnemers wijzen met de vinger naar de perversie van de huidige cultuur en eist een ontbinding van het patriarchaat. Men eist een einde aan de onderdrukingsmethoden zoals racisme, misogynie en transfobie, en roept op tot nultolerantie tegenover seksueel geweld, in elk van zijn vormen.

Krachtig sluiten ze af: “Ik zie u, ik hoor u, ik geloof u en je bent niet alleen.”

Waarvoor dient al die vakfeedback?

DOOR ODILE DE VOS
BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX

Ilse De Bourdeaudhuij (directeur Directie Onderwijsaangelegenheden (DOWA)) en Hilde Van Puyenbroeck (hoofd Afdeling Onderwijskwaliteitszorg DOWA) scheppen duidelijkheid in de manier waarop de UGent de kwaliteit van haar onderwijs garandeert.

WINDOWDRESSING EN EXTERNE VISITATIES

Voor 2015 werd elke opleiding aan de UGent om de zes jaar bezocht door een externe commissie om de kwaliteit ervan na te gaan. "Dat systeem leidde soms tot windowdressing, waarbij opleidingen hun werkpunten probeerden weg te moffelen", vertelt **De Bourdeaudhuij**. "Het zorgde ook vaak voor slechts tijdelijke aandacht voor kwaliteitszorg. Na de controle verslapte de aandacht en ging iedereen verder met hun gewoonten. Soms gebeurde het zelfs dat een probleemopleiding zo met glans slaagde voor de evaluatie. Nu is dat absoluut niet meer het geval. Wij zijn nu verantwoordelijk voor het waarborgen van die kwaliteit en we ondersteunen, vanuit de UGent, de opleidingen om eerlijk te reflecte-

ren over hun kwaliteit." Sinds 2015 moeten alle hogescholen en uni-

“
“**Vakfeedback is
essentieel voor onze
kwaliteitszorg”**

– De Bourdeaudhuij

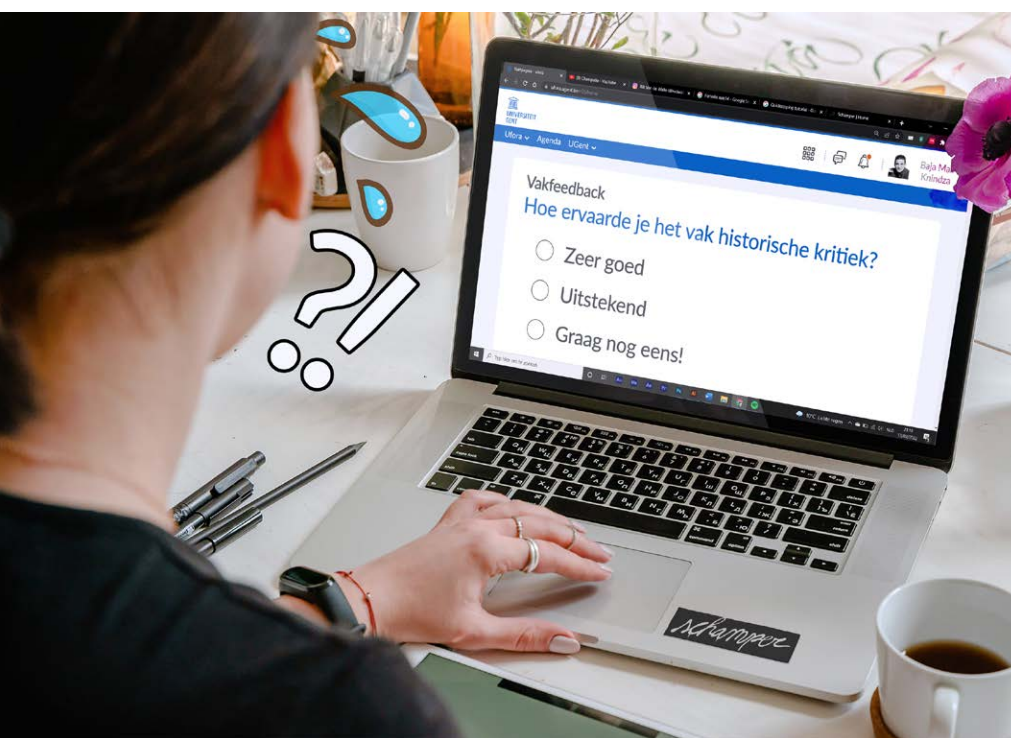
versiteiten over een systeem van interne kwaliteitszorg beschikken.

DE EIGEN REGIE: EEN GROTE OMMEKEER

Het huidige beleid voor kwaliteitszorg heet 'De Eigen Regie 2.0'. Elke opleiding moet in kwaliteitszorg voorzien, via de Opleidingscommissie (OC). De opleidingsmonitor, een online platform met algemene doelstellingen voor alle

opleidingen, wordt bijgehouden door de OC. Die kijkt regelmatig of de doelstellingen verwezenlijkt worden, waarbij vakfeedback en opleidingsfeedback van studenten wordt gebruikt, maar ook lesgeversbevragingen en alumni-bevragingen. Aan het hoofd van de Eigen Regie staat het Onderwijskwaliteitsbureau (OKB) dat op het rectoraat zetelt en van alle opleidingen de monitors opvolgt. Het OKB bekijkt vier monitors per maand, zodat er per jaar veertig opleidingen worden gescreend. De UGent heeft drie jaar (tot 2024) nodig om door alle monitors te gaan.

Na de screening wordt een borgingsbesluit gegeven. Dat besluit kan zowel positief, positief maar met een gericht coachingstraject, als negatief zijn. Op basis van de huidige opleidingen die reeds zijn gescreend, werden deze besluiten respectievelijk aan 95, 4,5 en 0,5 % van de opleidingen gegeven. In het ergste geval wordt bij een negatief besluit de richting geschrapt. "Als instelling zijn we daar heel transparant over. Iedereen kan zien wat de kwaliteit is van elke opleiding", merkt **Van Puyenbroeck** op. "In de studiekeizer is per opleiding een rubriek 'Kwaliteit van de opleiding', waaronder je de sterke punten, de werkpunten en het borgingsbesluit kan vinden."

EEN CULTUUR VAN KWALITEIT

De Eigen Regie 3.0, die vanaf 2024 uitgerold wordt, betekent de overgang naar een kwaliteitscultuur waarbij de faculteiten en opleidingen zelf meer autonomie verwerven. “Het OKB bekijkt niet langer vier monitors per maand, maar veronderstelt dat de faculteiten zorgen voor continue kwaliteitszorg – wat trouwens al grotendeels het geval is”, legt De Bourdeaudhui uit.

“Het OKB voert vanaf dan slechts af en toe steekproeven uit bij de opleidingen, of treedt op wanneer duidelijke problemen opduiken. Dat bespaart de OC’s heel wat administratie. Het belangrijkste is immers dat ze ervoor zorgen dat de opleiding van goede kwaliteit is en dat de problemen worden opgelost. Voortdurend bezig zijn met kwaliteit vergt uiteraard veel inspanningen van de OC-voorzitters.”

DE EXTERNE CONTROLE BLIJFT

“We worden uiteraard nog steeds extern gecontroleerd”, meldt Van Puyenbroeck. “Vanuit het Nederlands-Vlaams Accreditatieorgaan komt om de zes jaar een commissie langs om te controleren of wij een goed intern kwaliteitszorgsysteem opgezet hebben. Dat is op instellingsniveau, en niet meer voor elke opleiding. Dit najaar krijgt de UGent een instellingsreview.” Het risico om enkel aandacht te hebben voor de kwaliteit wanneer er controle is, wordt volgens De Bourdeaudhui en Van Puyenbroeck sterk verkleind, omdat men moet kunnen aantonen dat men er continu mee bezig is. “Onze manier

van werken is extern raadpleegbaar door iedereen. Wij weten dat ons systeem goed draait en dat we doen wat van ons gevraagd wordt”, lacht Van Puyenbroeck. “Wij horen natuurlijk ook veel van studenten in de onderwijsraad”, voegt De

“

“Onze manier van werken is extern raadpleegbaar door iedereen”

– Van Puyenbroeck

Bourdeaudhui toe. “DOWA zit bovendien om de twee weken met studenten samen, los van de Onderwijsraad.”

VAKFEEDBACK, HOE ZIT HET DAARMEE?

Elk vak wordt minstens om de drie jaar bevroegd, maar bij een slechte evaluatie wordt de evolutie van het vak wel jaarlijks opgevolgd. Sommige faculteiten vragen feedback

“

“Er gebeurt wel degelijk iets met vakfeedback”

– Van Puyenbroeck

voor alle vakken, maar dat is niet verplicht. Dat gebeurt bijvoorbeeld wanneer een richting hervormd wordt, zoals bij de faculteit Farmaceutische Wetenschappen. Er zijn ook faculteiten die aan hun studenten vragen welke vakken ze willen

opnemen in de vakfeedback. In de coronaperiode zijn alle vakken bevroegd, dat was een uitzondering omwille van het afstandsonderwijs. “We zijn aan het nadenken over manieren om ervoor te zorgen dat zo veel mogelijk studenten de vakfeedback invullen want er gebeurt daar wel degelijk iets mee”, benadrukt Van Puyenbroeck.

Uit de lesgeversbevraging blijkt dat 89.2 % van de lesgevers aangeeft dat ze werken aan de problemen die studenten vermelden in de vakfeedback. “We vinden het zeer belangrijk dat zo veel mogelijk studenten de vakfeedback invullen, want dat is essentieel voor onze kwaliteitszorg”, vertelt De Bourdeaudhui. “Vroeger was het invullen van vakfeedback verplicht op een vrij drastische manier: je kon anders niet meer inloggen op Minerva (het Ufora van UGent-fossielen, red.) Dat werkte heel goed.”

EPILOOG

“In opleidingsfeedback lezen we dat studenten de studentenvertegenwoordigers niet goed kennen. Waar ligt dat aan?” In een drastische omkering van de rollen vond de vraag van Van Puyenbroeck een poging tot antwoord in de stuver die tegenover haar zat: “In grote groepen is het moeilijker om individuele studenten te bereiken, denk ik. Er is zeker werk aan de winkel om onszelf beter bekend te maken bij de studenten, maar ze moeten zich zelf ook willen betrekken bij het systeem.” Iedereen ging akkoord.

STUDENT IN TIJDEN VAN OORLOG

DOOR JILL KREKELS & NINA DE NEVE

Op donderdag 24 februari viel Rusland Oekraïne binnen en brak er oorlog uit. Terwijl wij nog elke dag naar de les kunnen, moeten Oekraïense studenten vechten om te overleven.

De oorlog in Oekraïne heeft er immense gevolgen voor de hele bevolking. Veel vrouwen en kinderen vluchten naar Polen met bussen en treinen, maar mannen tussen 18 en 60 jaar waaronder dus ook studenten, mogen het land niet verlaten. Zij moeten vechten voor hun land. Er is geen dienstplicht, maar wel een mobilisatie in vier fasen. Op dit moment is enkel de eerste fase van kracht en worden enkel mensen met militaire ervaring opgeroepen. De meeste studenten zitten in een latere fase, maar velen hebben zich al vrijwillig aangesloten bij het leger. Vrouwen hebben eveneens de mogelijkheid zich aan te melden bij het leger. Ook **Glib Mazepa**, een doc-

toraatsstudent in de evolutionaire biologie, zegt dat hij bereid is om voor zijn land te vechten als hij opgeroepen wordt.

De studenten die niet aan de frontlinie vechten, dragen ook

“

De kelder van hun studentenhomes dient nu als schuilkelder

hun steentje bij door, onder andere, vrijwilligerswerk te doen. Sommigen maken camouflagenetten of helpen bij evacuaties. Anderen stellen waardevolle voorwerpen

veilig of helpen gevluchte weeskinderen te verzorgen. Ze richten centra op om militair materiaal zoals helmen, verrekijkers en andere uitrusting te verzamelen, omdat dat nu moeilijk te verkrijgen is. Studenten roepen dus op om dit soort materiaal te doneren in plaats van voedsel. Dat is nu in de meeste regio's van het land namelijk nog redelijk makkelijk te bemachtigen. Om het leger een hart onder de riem te steken, schrijven ze brieven naar soldaten en bakken ze typische Oekraïense gebakjes om naar het front te sturen. Ook zetten enkele jongeren zich in voor de strijd tegen nepnieuws en Russische propaganda. Ze hebben het 'Parkova Propaganda'-project uit de grond gestampt om getuigenissen van Oekraïners de wereld in te sturen en de verspreiding van valse informatie tegen te gaan.

ACADEMISCHE INSTITUTEN IN MOEILIKHEDEN

De Oekraïense universiteiten hebben zelf ook allerlei acties op poten gezet. De bibliotheken staan nu open voor vluchtelingen en er wordt medische hulp aangeboden. Verder helpen ze studenten die hun stad hebben verlaten door hen toe te wijzen aan een gastgezin.

De universiteitsgebouwen blijven zelf echter niet gespaard tijdens de oorlog. Het hoofdgebouw van de Universiteit van Kharkiv, dat dateert uit 1805, werd beschadigd door een bominslag op het centrale plein. De impact was zo immens dat het gebouw geen ramen meer heeft. In 2016, na de annexatie van de Krim en het begin van de oorlog in het Donetsbekken of 'Donbas', werden plannen opgesteld om de eeuwenoude collecties en de dure apparatuur van de universiteit veilig te stellen. Toen Russische troepen in februari het land binnenvielen, ondernam het universiteitsbestuur echter geen actie om het plan uit te voeren. Het zijn de vrijwilligers zoals Glib Mazepa die nu alle waardevolle voorwerpen naar de kelders brengen waar ze hopelijk beschermd zijn.

Sinds het begin van het conflict zijn alle lessen aan de universiteiten opgeschort. Toch blijven studenten en lesgevers niet bij de pakken zitten. Een vriend van doctoraatsstudent Glib Mazepa en sommige lesgevers nemen lessen op zodat studenten ze toch nog kunnen volgen. Hij vergelijkt het met de online lessen tijdens de pandemie, al was de reden voor het afstandsonderwijs toen helemaal anders. Op maandag ging een deel van de lessen opnieuw van start aan de Oekraïense Katholieke Universiteit in Lviv.

Veel studenten zijn gevlucht naar het platteland of naar het buitenland. De studenten die in Kharkiv gebleven zijn, slapen in metrostations of in de kelder van hun studentenhomes die nu dienen als schuilkelder.

OEKRAÏNSE STUDENTEN AAN HET WOORD.

Tijdens een gesprek met vijf Oekraïense studenten liepen de emoties hoog op. Ze vertelden dat een studiegenoot een paar dagen geleden gedood werd door Russische soldaten. Ook een wiskundestudente die al verschillende internationale prijzen won, sneuvelde in Kharkiv door een bominslag.

Mariia is een van die studenten. Op de eerste dag van de oorlog werd ze wakker toen haar ouders haar opbelden om te zeggen dat ze naar Polen moest vluch-

ten. Huilend vertelt ze dat haar leven gestopt is en ze nu enkel nog denkt aan de oorlog. Zelf heeft ze geen begrip voor de Russische bevolking omdat ze vindt dat de Russen zwijgen en niets doen, terwijl er volgens haar snel actie ondernomen moet worden.

Ook **Olya Pukalyak** werd op een ochtend opgeschrikt door een sirene. "Dat is momenteel de beste manier om wakker te worden, want het alternatief is een bominslag". Angst en haat zijn bij haar en vele andere Oekraïners

WAT MET INTERNATIONALE STUDENTEN

Kharkiv is de tweede grootste stad van Oekraïne en telt ruim twintig universiteiten. Die trokken ook dit jaar een grote groep internationale studenten aan. Sommigen, zoals een Amerikaanse student geneeskunde, konden al terugkeren naar hun thuisland voor de oorlog uitbraak, maar anderen hadden minder geluk. Zo konden enkele Indiase studenten niet meteen terugkeren naar hun thuisland omdat de Indiase overheid te traag actie ondernam. De internationale studenten konden wel samen met de andere studenten en inwoners van de stad evacueren.

de dominante emoties. Angst omdat ze niet weet hoe de Oekraïense regering zal reageren. Haat tegen de Russische bevolking omdat ze niet begrijpt waarom ze niet opkomen tegen de oorlog. Ze vertelt dat veel mensen lijden aan *survivor's guilt*: ze voelen zich schuldig omdat ze nog leven en kunnen lachen terwijl anderen sterven. Veel mensen proberen met de situatie om te gaan door humor te gebruiken en er grapjes over te maken. Ze maken memes, posten filmpjes van een tank die gestolen wordt, delen foto's, enzovoort. Dit biedt aan de ene kant steun en creëert een beetje luchtigheid, maar aan de andere kant zouden mensen kunnen vergeten dat er echt oorlog woedt en zouden ze kunnen denken dat het gewoon een film is.

“

Ze voelen zich schuldig omdat ze nog leven en kunnen lachen terwijl anderen sterven

Treinen en bussen werden ingezet om iedereen in veiligheid te brengen in het westen van Oekraïne of in het buitenland.

HOE KAN JIJ HELPEN?

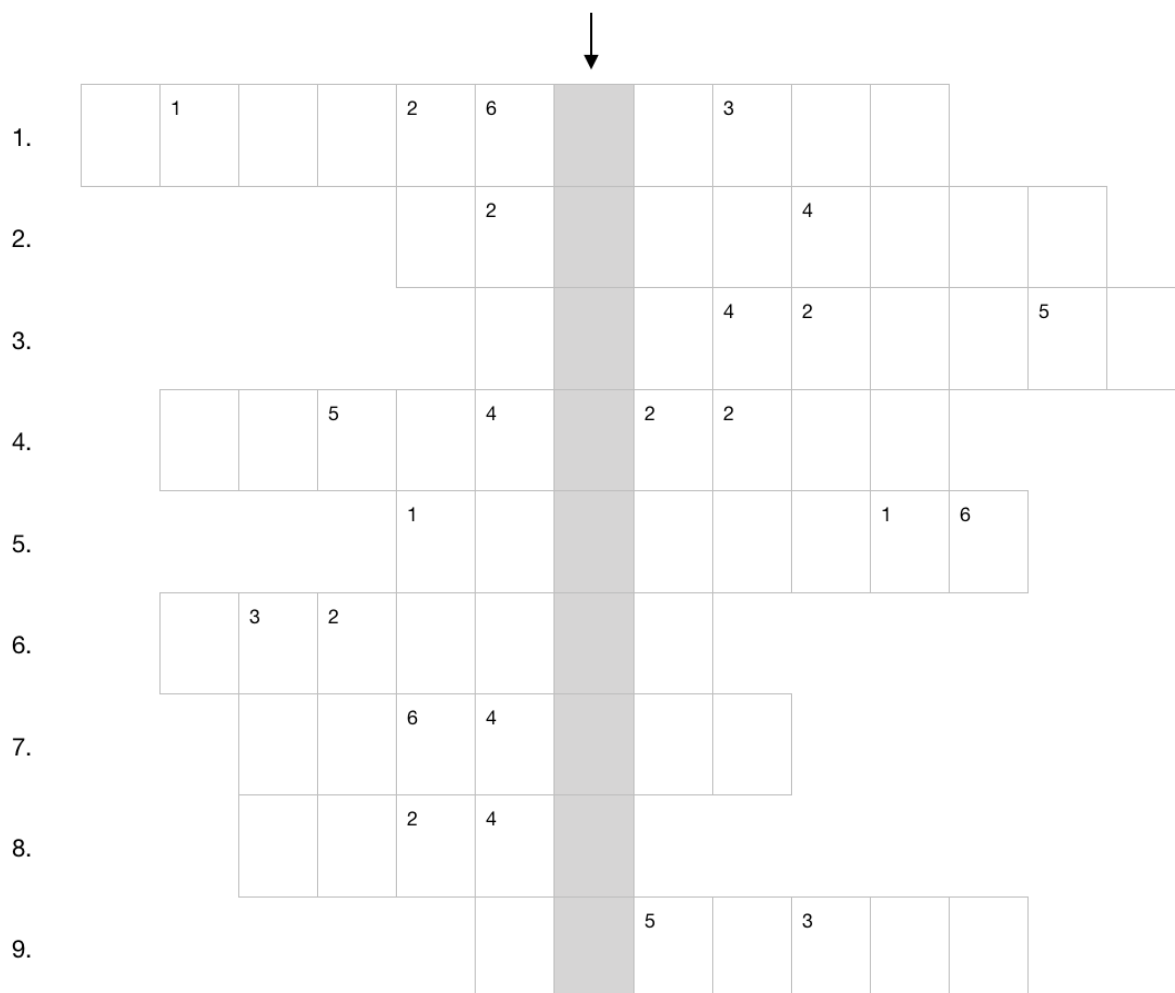
Er zijn veel verschillende mogelijkheden om hulp te bieden. Nu

is het erg belangrijk om te blijven praten over de oorlog en correcte informatie te blijven zoeken en verspreiden. Alleen zo kan het gevecht aangegaan worden met de Russische propaganda en weet de Oekraïense bevolking dat ze er niet alleen voor staat. Verder is humanitaire hulp heel welkom, bijvoorbeeld door te helpen in opvangcentra voor vluchtelingen. Kleren doneren is eveneens belangrijk. Daarnaast kunnen medicatie en ander medische materiaal van pas komen, zeker in regio's waar de bevoorrading moeilijk is. Geld inzamelen en naar een organisatie ter plekke sturen is ook een doeltreffende manier om te helpen, omdat het geld gaat naar mensen die weten wat er ter plekke nodig is. Op de website van het Rode Kruis staat de recentste info over hoe je kan helpen, maar ook waar het geld dat gedoneerd wordt naartoe gaat en enkele tips als je zelf een gastgezin wil worden. De situatie is op dit moment overal in Oekraïne anders en elk gebied heeft dus andere middelen nodig. Als laatste tip geven de studenten mee dat het nuttig is om te schrijven naar Oekraïne. Zo kom je te weten hoe je op dat moment op de meest effectieve manier hulp biedt.

PUZZELPAGINA!

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Het is weer tijd om uw brein te stimuleren. Mama kon het oplossen dus jullie ook.
De oplossingen vind je op onze website!

1. EEN AMFIBIE ZIT OP EEN ...
2. DRUK MET EEN LIDWOORD DAT VERDRIETIG MAAKT
3. DE DODE IS NIET ECHT
4. HET SPOOKT IN DIT DECENNIUM
5. NUMERIEKE WEG
6. GEEN OPEN KOPPEL
7. HEMELLICHAAM NA EEN MEERTJE
8. GEVLEUGELD SPROOKJESFIGUUR IN HOOGSTE MATE
9. INSECTENCONSTRUCTIE

Van de Veldstraat tot de Vrijdagmarkt: Gent heeft een aantal zeer populaire straten. Anderzijds zijn er straten die veel minder bekend zijn en daarnaast nog eens zeer rare namen hebben. Wij gingen de straat op om ze te zoeken.

DOOR PIETER BEIRENS & KEANU COLPAERT

DOOR SANDER MUYLAERT

Geen land op aarde waar alles zo rond twee wielen draait als in België. En maar goed ook: de koers is plezant! Drie weetjes die je nog niet wist over de koers en die je kan doorvertellen aan je fietsende nonkels.

1. TWEE TOERTJES ROND MARS

Een profwielrenner legt elk jaar gemiddeld 35.000 kilometer af. Dat is de afstand van België naar Nieuw-Zeeland en terug, of twee keer de omtrek van Mars. Onderweg moeten ze allerlei obstakels overwinnen. Zo zijn er dronken supporters die de weg versperren, verloren gelopen honden op het parcours, bergkoeien bovenop de Franse cols of een selfie-goeroe die staat te zwaaien met een bordje 'Allez Opi-Omi'. Laatstgenoemde legde vorig jaar de helft van het peloton tegen het asfalt. De gendarmerie stak haar terecht in de cel, de andere koeien mochten rustig door grazen. Op afdalingen halen de renners snelheden van meer dan honderd kilometer per uur, en dat met een fiets zo licht als een pluimpje. Je moet maar durven.

2. 26 HAMBURGERS

Zaterdagochtend stapte iedere wielerman met een glimlach uit bed. De start van Milaan-San Remo stond op de kalender, *la primavera*: het eerste monument van het jaar. Op de Cipressa en de Poggio barst het wielervoorjaar echt los. In de koers zijn er slechts vijf wedstrijden die de naam 'monument' waardig. Een monument is glorieus en prestigieus, het sleept een karavaan aan geschiedenis met zich mee. De renners die aan de start verschijnen verbranden tot wel achtduizend calorieën; Het equivalent van 26 hamburgers of 58 blikjes cola. Voldoende eten tijdens de wedstrijd is daarom van vitaal belang, anders zak je in de finale als een pudding in elkaar. Gelukkig zit **José De Cauwer** klaar in zijn commentaarcabine om de renners hierop attent te maken. "Genoeg eten en drinken", herhaalt hij wel tien keer tijdens een uitzending.

3. PARIJS-NICE MET DE TREIN

Wielrenners lopen er dikwijls de kantjes vanaf om nog sneller te fietsen. Binnen de wielwereld circuleert er zelf, mechanische doping. Dat zijn kleine motortjes die in fietsen verstopt zitten. **Fabian Cancellara** werd tijdens de Ronde van Vlaanderen in 2010 zonder enig bewijs beschuldigd. Mechanische doping wordt vaak gezien als een nieuwe manier om vals te spelen. Maar nieuw is het eigenlijk niet, het gebeurde al vanaf het begin. Tijdens de Ronde van Frankrijk in 1903 namen de deelnemers stiekem de trein om hun lijden te verzachten of om tegenstanders voor te zijn. Begrip voor de treinreizigers is op zijn plaats. Vóór de oorlog woog een koersfiets meer dan vijftientig kilogram en moesten de coureurs heroïsche tochten afleggen van ruim vijfhonderd kilometer. Een mens zou voor minder de trein nemen.

“Burn-out wordt zwaar afgestraft op de arbeidsmarkt”

DOOR ODILE DE VOS
BEELD DOOR PHILIPPE STERKENS

EIGEN

ONDERZOEK

EERST

Philippe Sterkens, master in de arbeids- en organisatiepsychologie, doceert aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde. Zijn onderzoek betreft arbeidsmarktintegratie na een burn-out.

Kan u kort schetsen waarover uw onderzoek gaat?

“Mijn onderzoek is een interdisciplinaire samenwerking tussen de faculteit Economie en Bedrijfskunde en de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. Bij de terugkeer naar de arbeidsmarkt na een burn-out bekijk ik vooral de werkgeverszijde: hoe staat de werkgever tegenover iemand met een burn-outverleden die terugkeert naar het werk?”

Wat is de belangrijkste bevinding uit uw onderzoek?

“Wanneer een werkgever weet dat een kandidaat een burn-outverleden heeft, zien we dat de aanwervingskansen van die kandidaat dalen. Ik doe voornamelijk experimenten, dus het is moeilijk om de resultaten een-op-een te extrapoleren naar de realiteit, maar mensen met een burn-outverleden kregen lagere interviewkansen toegewezen dan mensen met een verleden van fysieke gezondheidsproblemen. Ze kregen zelfs lagere interviewkansen dan wanneer ze helemaal geen verklaring gaven voor de periode waarin ze niet werkzaam waren. Burn-out wordt met andere woorden opmerkelijk zwaar afgestraft, en dit zal in veel gevallen een vorm van discriminatie zijn. Dan kan je de vraag stellen: ‘Is zo een sterke, systematische ‘afstraffing’ terecht?’”

Wordt dan altijd eerlijk gezegd dat een burn-out de oorzaak is?

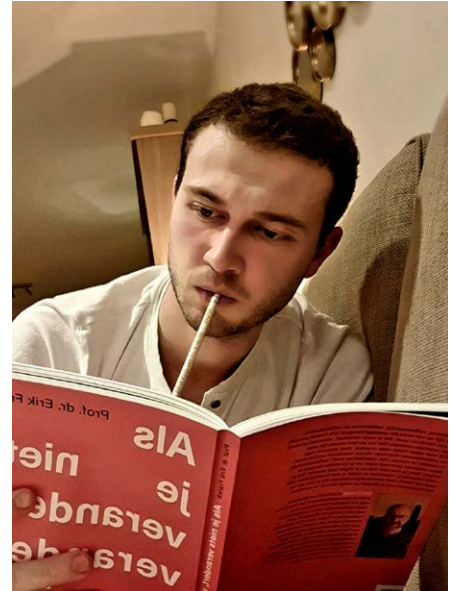
“Als onderzoeker leef je een beetje in je ivoren toren, want een kritische bemerking van iedereen is inderdaad: ‘Wie zegt dat nu op zijn sollicitatie?’ Daarom heb ik ook een zijstudie gedaan, en het gebeurt dus effectief dat mensen een burn-out kenbaar maken op een sollicitatie, want dat is een gebeurtenis met een grote impact. Het voordeel als je zoiets vertelt tijdens de sollicitatie is ook dat daar rekening mee gehouden kan worden. Het biedt een verklaring voor de lege periode in je cv en het voorkomt de stress die je zou hebben als je met een rugzak vol geheimen op je werk aankomt.”

“

“Als onderzoeker leef je een beetje in je ivoren toren”

Heeft u cijfers omtrent burn-out bij studenten?

“Iedereen heeft in meer of mindere mate wel eens burn-outsymptomen na een langere tijd hard werken. Het is echter pas op een bepaald punt dat men spreekt van klinische burn-out, en dat is iets wat bij studenten gelukkig relatief zeldzaam is. In het werksysteem van studenten zit immers ook automatisch vakantie – en dus hersteltijd – ingebouwd. Het is na-

tuurlijk wel mogelijk om door herexamens in een negatieve spiraal terecht te komen, maar dat is een heel selecte groep.”

Wat zijn de belangrijkste lessen die studenten uit uw onderzoek kunnen trekken?

“Op meerdere punten in je carrière kan je door een burn-out op serieuze barrières stuiten. Zoek dus op tijd professionele hulp als het wat minder gaat, opdat het nooit zover komt dat je in een klinische burn-out belandt. Zelfzorg en aandacht voor je mentale gezondheid zijn heel belangrijk. Als psycholoog is het ook wel een beetje mijn missie om aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde, in de gastlessen die ik geef, wat algemene burn-outvorming te geven en de aandacht te vestigen op de psychische realiteit van de werkvloer.”

Slapen zonder rem

DOOR ANAÏS VANASSCHE, COLLIN CARDON & LOTTE TOSSYN
BEELD DOOR COLLIN CARDON & NIC VERMEULEN

De heilige graal van elke student: acht uur slaap. Ze kunnen niet zonder, tenzij ze de nood voelen om een stapje in de wereld te gaan zetten. Acht uur slaap is echter niet altijd de norm geweest. En misschien moet dat het ook niet meer zijn.

ABSTRACT

Is jouw slaappatroon zo onherstelbaar gebroken dat geen enkel schaapje je nog kan redden? Misschien ligt dat niet aan jou. In de middeleeuwen sliepen mensen namelijk geen acht uur aan één stuk door, maar in intervallen van vier uur met een pauze van twee uur. Waarom zijn we daar eigenlijk mee gestopt? In de nieuwe tijd ontdeed de verspreiding van de straatlantaarn de nacht van zijn negatieve imago. Ook werd het maatschappelijk leven drukker, waardoor er geen tijd meer was om in twee fases te slapen. De achturennacht werd geboren en daar kwamen voor velen slaapproblemen bij kijken. Verdient ons natuurlijke slaappatroon een tweede kans? We nemen de proef op de som.

METHODE

Om te ontdekken of we dit slaapschema volledig onterecht hebben verlaten, besloten we een testje te doen voor één nacht.

Drie vrijwilligers stelden met frisse tegenzin hun wekker in op een goddeloos uur, waarbij ze hun nachtrust riskeerden voor de we-

tien. We kozen enkele studentikoze bezigheden uit, zoals scrollen op sociale media, lezen, studeren en snoozen.

“ Liegen ze dit hele artikel aan elkaar omdat ze gewoon zijn blijven liggen?”

tenschap. De bedoeling was om, wanneer de wekker ging, twee uur wakker te blijven en daarna opnieuw vier uur lang te gaan slapen. Kamillethee geschonken, fleecedekentje klaargelegd en 'lofi-girlbeats to chill/sleep to' op de achtergrond gezet, kropen ze zo vroeg mogelijk hun bed in.

Enkele variabelen werden getoetst. Hoe vermoeid zijn de testpersonen tijdens de slaaponderbrekingsperiode? Zijn ze de volgende dag uitgerust? Overschatten we de wetenschappelijk waarde van zelfrapportage en liegen ze dit hele artikel aan elkaar omdat ze gewoon zijn blijven liggen? Verder rijst ook de vraag naar de productiviteit van de proefpersonen. Elk proberen ze een reeks activiteiten uit en geven hierbij punten op

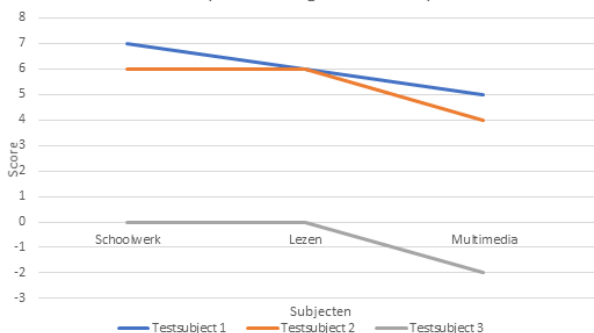
RESULTATEN

De resultaten houden een spreidstand tussen verbazingwekkend en doodnormaal. Alle drie onderzochten ze het meest klassieke studentenprobleem: wakker gemaakt worden door de wekker. Ze hadden echter elk een andere manier om daarmee om te gaan.

Testpersoon 1 slaagde erin om na enkele minuutjes op te staan, maar testpersoon 2 had een *snooze* nodig. Testpersoon 3 vertoonde het meest klassieke studentengedrag: te laat gaan slapen, zich omdraaien, en terug verder slapen. Subjecten 1 en 2 bleven tussen een uur en twee uur wakker, en vulden deze vrijgemaakte tijd nuttig in. De bovenstaande activiteiten werden in volgorde aangevangen: lezen, schoolwerk en multimedia. In onderstaande grafiek staan de scores die onze subjecten hieraan gaven, geïllustreerd.

We zien een duidelijk dalende grafiek. Hoe langer het experiment duurde, hoe minder positief de activiteiten ervaren werden. Subject 1 begon met wat schoolwerk. Hun brainstormsessie liet echter te wensen over, met verrassend veel ideeën die richting tekenfilms

Tussenslaapse ervaringen - scores op 10

gingen. Administratief- en plan- ningswerk bleken echter enorm goed te gaan. Het lezen ging bij subjecten 1 en 2 zeer vlot, maar net zoals bij de gemiddelde les histori- sche kritiek of economie moesten onze subjecten vaak terugblade- ren omdat hun ogen sneller leken te werken dan hun brein. Er vallen wel meer parallellen te trekken tussen de eerdergenoemde lessen en een semi-comateuze slaapsi- tuatie, maar dit zal verder onder- zoek moeten bevestigen. De mul- timedia-activiteiten vielen echter compleet in het water. Noch You- Tube-filmpjes, noch Tiktok-video's bleken de aandacht langdurig te houden. Beide testsubjecten die überhaupt waren opgestaan, ver- kozen hierna om verder te slapen.

Opvallend is hoe uitgerust de testpersonen die het experi- ment voltooiden, zich voelden. Testpersoon 1 voelde zich mis- schien 's morgens iets vermoei- der, maar beide gaven later op de dag aan dat ze zich veel minder vermoeid voelden dan aanvanke- lijk gedacht.

DISCUSSIE

Op het eerste gezicht lijken we een beter pepmiddel te hebben gevonden dan een kop koffie. We moeten echter ook kritisch zijn voor ons eigen onderzoek. Zo zijn er drie belangrijke argumenten te- gen dit onderzoek.

Ten eerste hebben we dit experi- ment slechts gedurende één nacht gevoerd, terwijl wetenschappers die wel een nuttig diploma hebben dit langer zouden doen. Spijtig ge-

noeg zijn we ook maar studenten met zowel deadlines als niet-op- genomen lessen. Externe sponsors mogen zich aanbieden. Bovendien vonden we ook slechts drie subjek- ten die effectief wilden meewer-

de Overpoort of andere settings, hebben zij nog steeds een ande- re dagindeling en moeten ze niet meerdere maanden per jaar op de velden gaan staan (studenten bio-ingenieurs-landbouwkunde niet meegerekend, natuurlijk).

“ Onze subjecten moesten vaak terugbladeren omdat hun ogen sneller leken te werken dan hun brein

ken aan dit onderzoek. Studenten blijken nogmaals niet zo happig om in het midden van de nacht op te staan. De wereld zit vol verras- singen. Ten slotte is dit onderzoek gebaseerd op een middeleeuwse dagindeling. Hoewel studenten vaak 'boeren' worden genoemd in

CONCLUSIE

We kunnen eerst en vooral con- cluderen dat veranderen van slaappatroon best iets is wat doordacht gebeurt, waardoor men zich niet meteen weer om- draait wanneer de wekker gaat. Indien het wel lukt om op tijd te gaan slapen en op te staan, kan dit slaappatroon zeker belofte- vol genoemd worden. De vrijge- komen tijd 's nacht kan gebruikt worden om de afwas te doen, een planning te maken voor de komen- de dag of enkele administratieve taken uit te voeren. Zoals steeds is er meer onderzoek nodig om ver- dere conclusies te trekken.

Taalkunde. Je denkt misschien meteen aan een taalnazi die je dt-fout verbetert. En ja, ook dat is taalkunde. De dt-regel is echter het topje van de taalijsberg. De taalkunde dringt namelijk dieper door in de maatschappelijke wateren dan je zou denken.

Taalkunde is, volgens de Dikke Van Dale, de leer en kennis van de taalverschijnselen. Het houdt zich kortom bezig met alles dat taal is. Toch dienen we het begrip taalkunde nog verder op te splitsen in de algemene en de toegepaste taalkunde. De algemene taalwetenschap houdt zich bezig met de eigenschappen van (natuurlijke) taal. De toegepaste taalkunde houdt zich daarentegen eerder bezig met de wisselwerking tussen taal en maatschappij, en past als het ware de taalkunde toe op concrete situaties.

Binnen beide taalkundes valt een waaier aan onderwerpen. De onderwerpen binnen de algemene taalkunde zouden we allemaal onbewust (moeten) kennen – uitgaande van taalvaardige lezers

natuurlijk. De algemene taalkunde bestaat onder meer uit: de semantiek (betekenisleer), pragmatiek (studie van het taalgebruik) en de

van de taalwetenschap zich concreter uit. Studenten psychologie of rechten komen zelfs waarschijnlijk in aanraking met bepaalde onderdelen van de toegepaste taalkunde. Zo heb je, bijvoorbeeld, de forensische linguïstiek, een tak binnen de toegepaste taalkunde die wordt gebruikt bij het analyseren van bijvoorbeeld chantagebrieven, vervalsingen, kruisverhoren of de invloed van een tolk in de rechtszaal. Kortweg taal als misdaad.

“ Een hoop moeilijke woorden die taalkundigen en academici graag rondstrooien als snoepgoed op een sinterklaasparade

theoretische taalkunde (de studie die vooral gericht is op grammatica). Al die subdisciplines worden vaak zelfs nog verder opgedeeld. Zo bestaat de lexicologie of woordleer nog uit, onder andere, etymologie (de herkomst van woorden) en onomastiek (studie van namen). En de theoretische taalkunde bestaat nog uit fonologie (de leer van betekenisonderscheidende klanken), morfologie (de studie van de vorm van woorden) en syntaxis (de studie van de zinsbouw).

De algemene taalkunde is dus een hoop moeilijke woorden die taalkundigen en academici graag rondstrooien als snoepgoed op een sinterklaasparade. De toegepaste taalkunde is daarentegen in het algemeen iets bevattelijker omdat die tak

BELEDIG GEEN BLANDINO

Ook psychologen in spe kunnen opteren voor een taalkundelesje of twee. De neurolinguïstiek past immers perfect binnen hun opleiding. De neurolinguïstiek bestudeert de relatie tussen het brein en taal, taalstoornissen door hersenletsels en aangeboren taalstoornissen zoals dyslexie en dysartrie. (een neurologische stoornis waardoor de spieren die nodig zijn voor de ademhaling, stemgeving en uitspraak minder goed functioneren)

De taalkunde is onbetwistbaar fenomenaal groot en alomtegenwoordig. Want taal is alles en alles is taal. Denk in het vervolg dus maar twee keer na voor je een Blandino beledigt en neem die Franse *voclijst* nog eens ter hand want er is geen ontkomen aan.

Het christelijke geloof houdt er de reputatie op na nogal preuts te zijn. Bij deze geven wij u, de gehoorzame christen, een handige samenvatting over wat het geloof toestaat zodat u vrij van zonden uw seksuele escapades kan aanvatten.

Father, what is the church's attitude towards *fellatio*? *Fellatio*, een archaïsche, Latijnse kerkterm voor wat beeldig als 'pijpen' wordt omschreven in de volksmond, letterlijk en figuurlijk. De kerk is een meester in het verpakken van onzedig taalgebruik met woorden die je oma in de mond zou nemen. Hier is een repliek, opdat vele vrome lustbelevers op een verstaanbare manier geloofsveilig de liefde kunnen bedrijven. De Bijbel stelt namelijk dat seks een cadeau is van de echtgenoot voor de echtgenote binnen de banden van een eervol huwelijk. God de Vader hanteert drie basisregels wat betreft de daad. Ten eerste worden huwelijkspartners één lichaam door middel van seks (Genesis 2:24). Ten tweede zijn zulke handelingen noodzakelijk om de creatie van God af te maken en uzelf te vermenigvuldigen (Genesis 1:28). Daarnaast is het ook een symbool van eenheid tussen Christus en de Kerk (Efeziërs 5:31-32).

OP EXCURSIE IN DE BIJBEL

U kan opmerken dat deze regels nu niet bepaald veel informatie

verschaffen in verband met uw hoogstwaarschijnlijk iets gedetailleerdere vragen omtrent seks. Het is dan ook nodig om in de jungle van Bijbelverzen vlijtig met uw hakmes de nonsens van de bruikbare informatie te scheiden. Als u deze excursie correct uitvoert, zal u opmerken dat onze almachtige Vader eigenlijk best wel nog chill is.

“

Vermoedelijk is celibataire kerkelijken het concept *soixante-neuf* ontglipt

In de Bijbel staat immers dat onze Homie seksueel verlangen volkomen begrijpt en dat het genieten van seksuele pleziertjes past binnen de creatieve aard van de schepping. Het enige ietwat frustrerende puntje is dat je getrouwd moet zijn om seks te mogen hebben. Rep u dus snel naar de dichtstbijzijnde kapel met uw lief zodat u vrij van zonden uw christelijke seksleven kan aanvatten. Derden

zijn ook niet toegelaten in het huwelijksbed, met uitzondering van een ménage à trois onder de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Anders kan u

zich verwachten aan een eeuwig brandend hellevuur wanneer u voorgoed de ogen sluit.

PROCREATIE VS. SODOMIE

Maar de ene groep christenen is natuurlijk de andere niet. Dat hebben ze wel duidelijk gemaakt door elkaar eeuwenlang af te slachten. Protestante *internetgeleerden* lijken vaak meer toe te laten op seksueel vlak. Aangezien zij enkel de Bijbel als inspiratiebron gebruiken, laten de vage passages daarin ruimte voor wat (seks)speling. Katholieken zijn daarentegen iets minder kinky. Zij erkennen immers ook andere gezagsbronnen buiten de Bijbel. Kuise kerkvaders als **Augustinus** en collega's kanten zich al van oudsher tegen alle seks die niet specifiek gericht is op het verwekken van kinderen. Vaak werd dit aangeduid als 'sodomie': een paraplueterm voor homoseksualiteit, dierenseks, en ook orale en anale seks tussen mannen en vrouwen.

Daarnaast is het ook van belang dat er altijd wederzijdse toestemming is. Behalve als je partner onder de vijf jaar oud is: dan mag het gewoon. Het genot van beide levensgezellen is een verplichting. Daarom wordt eenzijdig geslachtsverkeer met maar één 'voelende' partij, zoals orale seks, niet getolereerd. Vermoedelijk is celibataire kerkelijken het concept *soixante-neuf* ontglipt. Deze revolutionaire uitvinding zou hun gewetensconflict voorgoed oplossen.

Dromen van realiteit

DOOR ODILE DE VOS

De film 'Inception' met Leonardo DiCaprio was voor velen de eerste kennismaking met het concept van lucide dromen. Ook de wetenschap zit niet stil en is erg geïntrigeerd door lucide dromen. Zou de realiteit kunnen tippen aan sciencefiction?

Om dromen te snappen, is het best om eerst 'slaap' te begrijpen. Een slaapcyclus bestaat uit vijf fasen en wordt verschillende keren doorlopen doorheen de nacht. Eerst zit je in de inslaapfase, die zo'n vijf minuten duurt. Die wordt opgevolgd door de lichte slaap, die ongeveer een halfuur duurt. Na vijf minuten matige slaap kom je terecht in de diepe slaap, zo'n twintig minuten lang. De laatste fase is de REM-fase (rapid eye movement) en wordt ook wel de droomslaap genoemd. Je raadt het al: in deze fase vinden je wildste dromen plaats.

LUCIDE DROMEN

Wanneer je tijdens het dromen beseft dat je aan het dromen bent, wordt dit een lucide droom genoemd. Soms kan dit gepaard

den, maar niet altijd. Je kan beseffen dat je droomt wanneer het scenario als een droom aanvoelt, of wanneer de droom al eerder gedroomd is en als een déjà vu ervaren wordt. Dikwijls ontstaat de macht over het droomscenario tijdens een nachtmerrie, wanneer men beseft dat het een nachtmerrie is en men de negatieve beelden wil ontvluchten.

“
**Bewust een
alternatieve realiteit
betreden, zonder drugs
en zonder gevolgen**

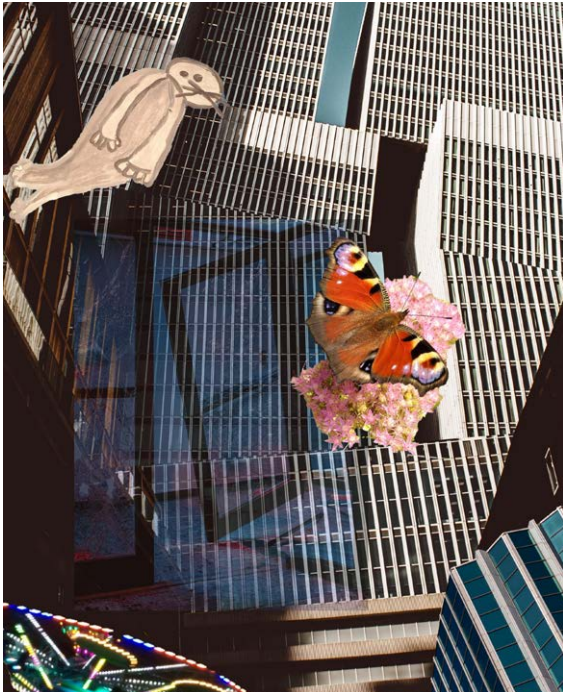
gaan met de mogelijkheid om de loop van de droom te beïnvloe-

In de literatuur worden lucide dromen meestal gelinkt aan persoonlijke groei en creativiteit. Heel wat mensen proberen vrijwillig lucide dromen te veroorzaken en de reden daarvoor is niet ver te zoeken. Bewust een alternatieve realiteit betreden, waar de wetten van de natuurkunde niet meer gelden, zonder drugs en zonder gevolgen? Sign me up.

VERTRAAGT DE TIJD IN DROMEN?

In de film 'Inception' werd ons wijsgemaakt dat een uur in een droom slechts vijf minuten duurt in de realiteit. De literatuur is het daar echter niet over eens. Wanneer mensen na 5 of 15 minuten REM-slaap wakker gemaakt werden en er hen gevraagd werd of ze 5 of 15 minuten hadden gedroomd, was het gegeven antwoord in 83 % van de gevallen juist. Deze resultaten zijn later gerepliceerd, wat erop wijst

NIET ZONDER KRITIEK

Hoewel lucide dromen meestal als positief en als een vorm van empowerment bevonden worden, roepen sommige onderzoekers op tot voorzichtigheid. Omdat lucide dromen gepaard gaan met hogere breinactiviteit dan normale dromen, ontstaat de vrees voor een slaap van ondermaatse kwaliteit. De grens tussen realiteit en droomwereld zou bovendien kunnen vervagen wanneer lucide dro-

gepaard gaan dan opstaan na een normale droom.

ALLES KAN, OF NIET?

De omgeving van de droom kan aangepast worden naar een omgeving die in de realiteit bestaat, maar die ontworpen droomomgeving bevat dan vaak heel wat fouten. Dit zou kunnen wijzen op grenzen aan controle over dromen. Ook kan niet iedereen vliegen in een lucide droom. Bij de meeste lucide dromers lukt dat heel spontaan, bij sommigen lukt het helemaal niet. Dromen blijven grotendeels creaties van ons onderbewustzijn, waardoor slordigheid moeilijk weg te denken is.

dat subjectief waargenomen tijd in dromen vrij goed overeenkomt met de werkelijke tijd. Uitzonderingen zijn dromen met complexe structuren of heel emotionele dromen, waarin de tijd veel sneller lijkt te gaan. Participanten hebben dan het gevoel dat hun droom twee tot wel honderd keer langer duurde dan in werkelijkheid het geval was.

Dankzij onderzoek aan de hand van lucide dromen kunnen wetenschappers ons ook vertellen dat motorische taken uitvoeren in lucide dromen significant langer duurt dan in de realiteit. Squats doen in lucide dromen duurt gemiddeld 40 % langer dan wanneer je wakker bent, stappen duurt gemiddeld 52 % langer. Tellen duurt echter even lang in een droom als in de realiteit.

men regelmatig voorkomen, wat op zijn beurt zijn tol zou kunnen eisen op de mentale gezondheid van dromers. Vooral de opzettelijk veroorzaakte lucide dromen zou-

“

Niet iedereen kan vliegen

den een negatief effect kunnen hebben op de mentale gezondheid, omdat men er ook overdag emotioneel actief mee bezig is.

Andere recente studies vinden geen negatieve link tussen lucide dromen en mentale gezondheid, zelfs eerder een positieve link. Opstaan na een lucide droom zou ook met een meer uitgerust gevoel

Dromen dat je droomt, zoals in 'Inception', is inderdaad mogelijk – zij het met minder scherpe grenzen tussen de dromen. De film blijft uiteraard sciencefiction. Toch durft een psychoanalyticus de onmogelijkheid van een groepsdroom in vraag te stellen. De werkelijkheid stelt ook niet teleur: onderzoek heeft aangetoond dat het mogelijk is om pijn veroorzaakt in een lucide droom na ontwakking nog steeds te voelen. Dat zou ons kunnen leiden tot de subjectiviteit van pijn en hoe men die kan beïnvloeden, maar dat is voor een andere keer. Slaapwel!

The hero, the legend: Koen Crucke

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU & JUDITH LAMBERT
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

Meneer Spaghetti, een jeugdicoon, een operazanger en sinds kort een zeventigjarige. Maar wat is Koen Crucke nu echt?

Hoe zou je jezelf omschrijven?

Ik ben een artiest. Er valt moeilijk een stempel op mij te plakken. Ik heb opera en chanson gezongen over heel de wereld: van Antwerpen tot New York. Ik heb in kinderprogramma's meegespeeld, radio gepresenteerd, televisie gemaakt en films gedraaid. Mensen kunnen me moeilijk in een hokje duwen, soms weten ze zelfs niet dat ik zing. **Willy Sommers** is een populaire zanger, **Pavarotti** was een operazanger. Maar wat is Koen Crucke?

Wie of wat heeft u geïnspireerd in uw carrière?

Ik ben in het vak gestapt om chansons te zingen. Ik wou de mannelijke **Edith Piaf** worden. Dat zat in mijn hoofd als kind. Ik zou naar Parijs gaan en ik zou daar ontdekt worden. Ik zou daar een arm leven leiden zoals zij. Ik was ook altijd in het zwart gekleed, net als haar. Ik had zelfs al een artiestennaam in mijn hoofd.

Ik heet eigenlijk Koenraad Désiré Arthur Crucke. Désiré Arthur leek mij een schitterende artiestennaam, een beetje zoals **Claude François**, maar dan anders. Uiteindelijk is het Koen Crucke gebleven (*lacht*). Nu is het nog steeds als ik chansons zing, alsof ik mijn jongensdroom beleef.

rook en dansers. Alles moet continu bewegen. Het oude vak, daar in een spot staan zoals Piaf of **Brel**, dat is gedaan. Tegenwoordig moet het vluchtig zijn en vooral vooruit gaan, maar ik heb het gevoel dat men steeds meer terugkeert naar inhoud. Alles komt ooit wel eens terug. Dat is de evolutie van het vak.

“

Jongeren droegen mij op handen en riepen naar mij op straat: 'My legend, my hero'”

U heeft overal ter wereld gespeeld. Hoe ervaart u het om voor projecten te moeten verhuizen?

Wij zijn Bohemers, hé. Ik zou kunnen wonen in een woonwagen en daar heel de wereld mee rondtrekken. Ik hou ook niet van materiële dingen, ik moet geen groot huis hebben met een zwembad. Wij zijn weinig thuis en wanneer we dan thuis zijn, voelen we ons ook thuis, maar bij mij hoeft dan geen grote luxe te zijn. Ik ben content met dat wat ik heb.

Hoe hebt u de sector zien veranderen?

Er is heel veel veranderd. Kijk bijvoorbeeld naar het Eurovisiesongfestival. Dat moet vandaag altijd met veel lasers en effecten zijn,

Hoe gaat u als artiest om met al die veranderingen in het vak?

Ik ga er heel goed mee om. Ik zou ook niet elke dag 'Samson' kunnen doen, of alle dagen chanson zingen. Ik heb graag variatie in mijn vak. Dat is wat het ook boeiend houdt, dat ik het na zeventig jaar nog steeds met heel veel plezier en goesting doe. Ik pas mij ook snel aan nieuwe dingen aan. Zo ben ik nu bijvoorbeeld bezig met een project met twee jonge dj's, discobar Joossens. Ik ben met hen naar Andorra geweest en daar heb ik voor 1500 jonge mensen van 18, 19, 20 jaar opgetreden. En die droegen mij op handen. Die riepen naar mij op straat: 'My legend, my hero'. Ik dacht bij mezelf: wat hoor ik hier nu allemaal? Maar dat is wat ze denken. Ik ben hun jeugdidool. Het is weer iets nieuws dat ik nog niet gedaan had, dat ik weer aandurf om te doen. Ik ben daar ook niet zo bang van. Mijn man had meer schrik dan ik, denkende 'wat gaat dat daar zijn?' Maar die hebben mij graag.

Is zo'n show niet fysiek heel zwaar?

Ik doe het toch maar en ik amuseer mij ermee. Ik ben het altijd blijven doen als mijn hobby, als mijn passie. Zolang ik het ook zo kan blijven doen, wil ik er nog niet mee stoppen. Het moment dat ik begin te zeggen 'ik moet dat nu gaan doen', dan stop ik.

Ik heb bijvoorbeeld ook nooit gezegd dat ik ga gaan werken. Uiteraard is het dat wel, je staat daar anderhalf uur op de planken. Ik zeg altijd: als je een opera van **Wagner** gezongen hebt die drie uur duurt, dan heb je een week op de dokken gewerkt ... Ik ga ook fitnessen. Drie keer in de week! Cardio, hé, om actief te zijn en te blijven. Dat helpt mij dan ook op het podium.

Welk levensadvies zou je aan jonge mensen geven?

Leef. Nu. Amuseer u nu, want het is zo rap voorbij. Dus, pak het nu! Pak wat je kan pakken! Natuurlijk moet je studeren en uw leven en uw werk op orde houden – dat mag je

niet vergeten – maar het is nu dat we leven, hoor. Ik begrijp dat jonge mensen willen uitgaan en willen feesten, na twee jaar binnen gezeten te hebben.

“

Als je een opera van Wagner gezongen hebt die drie uur duurt, dan heb je een week op de dokken gewerkt

Zijn er nog zaken waar je echt nog van droomt?

Weinig hoor. Ik hoop dat ik mijn vak nog lang kan blijven doen. **Charles Aznavour** was er 94 toen hij stierf. Hij deed voordien nog tournees en nam nog nieuwe platen op. Hij is dan in de namiddag eens gaan slapen omdat hij zich moe voelde en hij is niet meer wakker geworden. De schoonste dood voor een artiest. Indien het zingen niet meer

zou gaan, kan ik nog steeds blijven acteren. Maar dromen over dingen ... Ik heb het allemaal een beetje gehad, eigenlijk. Alles waar ik van droomde, heb ik mogen doen!

Ik had kunnen dromen over een grote internationale carrière, maar dat wou ik niet. Ik wou hier niet volledig weg. Had ik mij volledig kunnen begraven in Duitsland of Oostenrijk of Zwitserland? Ja, maar zou ik daar gelukkig geweest zijn? Dat denk ik niet.

Of in Frankrijk, in Parijs ...

Daar zou ik over nagedacht hebben! (*lacht*). Mocht ik ooit de kans gekregen hebben om de mannelijke Edith Piaf te worden, dan zou ik die zeker gegrepen hebben. Maar zo is het niet gegaan. Je kan ook niets dwingen. Het komt of het komt niet. Je kan ernaar verlangen, er goesting in hebben, maar als het niet komt, dan komt het niet. // *faut prendre la vie comme elle est.*

Ode aan Wiebe Buddingh'

DOOR EWOUT VAN CRAEYNST
DE VERTALER VAN DE 'HARRY POTTER'-BOEKENREEKS

Harry Potter doet je dagdromen van magische wezens en vliegende bezems. Je foetert op je dreuzelbestaan en betreurt dat magie niet echt bestaat. Maar toch valt er echte magie terug te vinden! De magie van vertalen, met dank aan Wiebe Buddingh'.

Uit een jeugdig gevoel van escapisme heb ik besloten om de Harry Potterboeken opnieuw te lezen. Ik had voor het eerst een boek van Harry Potter in mijn handen toen ik in het derde leerjaar zat. Ik verslond de boeken zoals enkel **Hermelien Griffel** dat zou kunnen, op de speelplaats verlamde ik klasgenootjes met een Paralisis-spreuk en in mijn dromen greep ik de snaai in een zwerkbalmatch.

Griffel? Paralisis? Zwerkbalk? Voor wie enkel de films zag in het Engels, klinken deze woorden misschien nogal vreemd. Deze woorden komen uit het brein van Wiebe Buddingh', de Nederlandse vertaler van de Harry Potterboeken. Een man wiens genialiteit ik nu pas erken. Nu ik dubbel zo oud ben als wanneer ik de boeken voor het eerst gelezen heb, besef ik pas de originaliteit en de creativiteit van de vertalingen.

Oké, toegegeven: **'Perkamentus'** klinkt misschien wat knullig tegenover het Engelse 'Dumbledore'. Maar dat is misschien de enige vertaling waar je kritiek op kan geven. Bij andere vertalingen spat de genialiteit eraf. Het woord 'gruzielement', bijvoorbeeld. Gruzelementen zijn volgens het woordenboek stukken die ontstaan wanneer een voorwerp breekt. Als je dit doet met je ziel, zijn dit 'gruzielementen'. Simpel, maar geniaal. Dit is slechts een van de vele voorbeelden.

VRIJHEID ALS VERTALER

Wiebe Buddingh' geeft zichzelf ook veel vrijheid als vertaler en dat mag aangemoedigd wor-

den. De meeste toverdranken en -objecten zijn woordspelingen in het Engels, wat het moeilijk maakt om ze dezelfde gevoelswaarde te geven in het Nederlands. Zo slaagt Wiebe er in om het allitererende 'Weasley's Wizard Wheezes' te vertalen tot 'Tovertweelings Topfopshop'. Ik denk

“

Nu ik dubbel zo oud ben als wanneer ik de boeken voor het eerst gelezen heb, besef ik pas de originaliteit en de creativiteit van de vertalingen.

dat ik niet snel zal worden tegengesproken als ik zeg dat de vertaling hier beter is dan het origineel. Maar ook de betoverende, beeldschone wezens 'Glamorgana's' hebben gevoelsmatig een veel correctere naam dan het Engelse 'Veela'. En er bestaan nog zulke voorbeelden. **Zwamdrift** past veel beter bij de professor Waarzeggerij dan 'Trelawney', **Gladius Smalhart** hoeft qua flair ze-

ker niet onder te doen voor 'Gilderoy Lockhart' en de benaming van **Rons** uiltje **Koekeroekus** is zowat het mooiste voorbeeld van de taalvirtuositeit van Buddingh'. Het Engelse 'Pigwidgeon' wordt afgekort als Pig, Koekeroekus wordt afgekort als Koe.

Het herlezen van de boeken laat mij op volwassen leeftijd niet enkel meer dromen over de door toverstokken geproduceerde magie en de wisseldranken, maar ook over de magie van de taal en woordspelingen. Dus laat ons Wiebe vieren als de vertaler die gevoel in woorden steekt. Laat ons Wiebe vieren als een mens zonder omstreden meningen over transseksuelen. Laat ons Wiebe vieren als het genie dat mijn kinderlijke fantasie van een vocabulaire heeft voorzien.

MORAL ECONOMY

Oorlog, verkiezingen, een *ferme* seizoensgriep. 'We leven in tijden van...' is de leuze om onze huidige samenleving overinteressant voor te stellen zonder enig historisch besef. Maar de inspiratie moet ergens worden gehaald voor een schamper kind die graag ook 'eens wat wilde schrijven'.

Het is oorlog in Oekraïne. Je weet nooit dat het nodig is een paar zielen in de verre uithoeken van West-Vlaanderen in te lichten: zij die nog wachten op het nieuws van **Julius Caesars** verovering van deze continenten en in tussentijd nog vol spanning het einde van de prehistorie afwachten. Te zelden stemmen zij de antenne af op *den BRT* om te weten dat het nieuws de laatste tijd niet meer bol staat van corona, maar eens van wat anders. Eindelijk. Het werd tijd. Sorry, mensen in Oekraïne.

Anders dan bij **Riks** Riktoraffaires richtte de militaire verdedigingsoperatie van het Kremlin wel degelijk schade aan. Verloren harten, verloren zielen, en veel, veel gebouwen. Vladi-zij-dank, velen daarvan kregen hun eerste steen nog voor de val van de Muur. En met het puin van dat laatste werd achteraf niets nuttigs gedaan, zodat de nodige stijlbreuk uitbleef. De laatste stuip trekkingen van 'efficiënte' Sovjet-economie.

And it's all the economy, stupid. Nu ook met de oorlogseconomie in Oekraïne en de zogenaamde, pijnlijke handelsboycot van Rusland door het Westen. Dat eerste is een voorbeeld van solidariteit van Oekraïners, voor Oekraïners; zowat waar ze het mee moeten doen. En dat houdt in: exotische gerechten als goelash voor de soldaten aan het front, en als bescherming voor het personeel van alle Tsjernobyls, molotovcocktails gemaakt van Russische vodka. *Return to sender.* Iedereen is helpende hand. *Moral economy* op z'n best.

Het Westen bewijst ook graag haar morele waarden op allerhande materiële vlakken. Zo werden al **Putins** kredietkaarten geblokkeerd en aan de Riviéra de jachten in beslag genomen van zijn beste vrienden. Benieuwd wat **Macron** ermee van plan is. Ik hoorde in ieder geval dat **Éric Zemmour** niet kan zwemmen. Gelukkig staat ook **Berlusconi** niet meer aan het roer in kinky katholiek Italië. Met de reputatie van iemand

die de organisatie van een seksfeestje niet schuw is, zou een jacht wellicht niet lang onbenut blijven dobberen. Putin, *putain*.

“

Putin, *putain*

Ook ons dappere Belgenland blijft niet onberoerd in de op gang gekomen morele economie. We staan paraat om zo'n tienduizend Oekraïense vluchtelingen op te vangen en we sturen ze even veel soldatenhelmen terug die we nog ergens in stock op overschot hadden liggen. Benieuwd of ze die voorraad mondkmaskers van weleer daar ook ergens hebben teruggevonden. Binnenkort komt ook nog een lading van twintigduizend wollen sokken in Oekraïne toe; naar verluidt kan het koud worden in Oost-Europa.

De tijd om te *coronajanken* is gedaan mijn schamper kind, *sinterputin* bracht nieuw speelgoed uit medialand.

MAKE LOVE, NOT 'WARHAMMER'

DOOR RHYS VAN RENTERGHEM & JAN EMIEL CORDEELS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Lachen met oude mannen die miniatuurvliegtuigjes verven op zolder is al langer een ding, maar ze zijn niet alleen. Miniatuurtjes schilderen en *tabletop gaming* zit in de lift, met 'Warhammer' als bekendste en meest succesvolle voorbeeld.

Een linie gardisten staat paraat om een stormloop aan groene orks te weerhouden. Dwergeren blazen schroeiend vuur richting een zwerm krijsende rat-mannen. Elf-boogschutters regenen pijlen neer op demonische gedrochten vol pus en etter, terwijl kolkende magie in de lucht knettert. Dit lijken fantastische taferelen, rijp geplukt uit de werken van een absurdere versie van **Tolkien**, en dat zijn ze ook, maar dit zijn wekelijkse gebeurtenissen voor zij die 'Warhammer' spelen.

“ In het geniep het spel spelen in de kelder van oma behoort tot het verleden

MINIATUURTJES

'Warhammer' is een *tabletop* oorlogsspel, waarin je vanuit een breed scala aan unieke miniatuur-tjes ('mini's', zoals de coole kinderen zeggen) gebruikt en schildert. Elke mini is voorzien van zijn eigen capaciteiten en statistieken, om zo het mini's-leger van je tegenstander te verslaan. De mini's je troepen, die je op een tactische manier inzet en verplaatst om de overmacht te krijgen. Je speelt het spel op een grote tafel, met gefabriceerd terrein, waar tientallen dobbelstenen opgeworpen worden om het succes van bepaalde acties, zoals aanvallen of magie, te bepalen. Elke factie heeft zijn eigen thema, mini's en unieke regels. De hobby bestaat uit drie grote delen: alles begint met het nauwkeurig schilderen van je mini's, waarna je effectief het spel kan spelen en uiteindelijk heb je ook de *juicy lore*.

Mini's schilderen is op zichzelf ook populair en wordt vaak zelfs gedaan zonder het spel te spelen. Het traag, nauwkeurig en voorzichtig schilderen van kleine tot grote miniatures, met een podcast of thematische muziek op de achtergrond, kan zeer therapeutisch zijn. Sommigen ontwerpen ook complexe terreinen voor hun veldslagen, anderen schilderen horden kleine wezens of doen aan *kitbashing*: het uit elkaar en aan elkaar plakken van verschillende modellen. Beeld je hierbij het mixen van Legomannetjes in. Er is ook een gevoel van groei en voldoening aanwezig want per mini die je schildert, wordt je leger groter, maar word je ook beter in het schilderen zelf. De miniatures zijn vaak ook heel gedetailleerd en uniek en kunnen in grote mate gepersonaliseerd worden. Een gigantische vuurdemoon van vlammen voorzien ziet er niet alleen heel cool uit, maar zorgt ook voor een gevoel van voldoening.

SPELEN EN LORE

Het spel zelf bestaat uit het tegenover elkaar opzetten van twee of meerdere legers, dit om elkaar volledig te vernietigen of om op voorhand afgesproken doelen te bewerkstelligen. De schaal van deze veldslagen varieert sterk. Je

kan al beginnen spelen met vijf mini's, maar als je de tijd (en het geld) hebt zelfs met honderden mini's. Het is uiteindelijk een strategisch spel, waar zowel tactiek als geluk je succes bepalen.

Het laatste onderdeel van de hobby is de 'lore': de collectie aan fictieverhalen over de verschillende facties en mini's. 'Warhammer' bestaat namelijk uit twee grote delen: 'Age of Sigmar' en 'Warhammer 40K'. Beide zijn gebaseerd op dezelfde principes in het spel, maar de context verschilt enorm. 'Age of Sigmar' is de fantasyvariant, denk bijvoorbeeld aan 'Lord of the Rings' en 'Harry Potter'. 'Warhammer 40K' is een sciencefictionsetting die grimdark genoemd wordt. Een verre toekomst zonder hoop, een soort depressieve 'Star Wars' dus. Over deze settings zijn enorm

veel boeken en strips geschreven, verhalen met bekende en terugkerende personages, die dat tikkeltje meer pit en gevoel geven aan het spel.

“ Niet langer zijn er beschuldigingen van duivelse praktijken en satanisme

'Warhammer' is al decennia oud, maar haar populariteit blijft groeien. Dit komt door een aantal factoren. De eerste is uiteraard de ironisch positieve impact die het *C-virus* had op de hobby. Tijd is de voornaamste factor bij het schilderen van mini's en daar hadden we

recent geen tekort aan. Een andere factor is de terugkeer van oudere generatiespelers: nerdy (edoch sexy en charmante) tieners uit de jaren 90 zijn nu dertigers, die met meer geld om hun legers op te bouwen (de hobby kan betrekkelijk duur worden) en hun eigen ruimte om het effectief te doen, terugkeren uit nostalgie. Hierdoor vindt de laatste jaren een echte boom plaats in de hobby.

De laatste factor is dat 'Warhammer' en *fantasy*-geek-gedoe in het algemeen – kijk naar 'Dungeons & Dragons' en Marvel – eigenlijk opmerkelijk populair geworden zijn. Er is geen gevoel van schaamte meer en in het geniep het spel spelen in de kelder van oma behoort tot het verleden. Niet langer zijn er beschuldigingen van duivelse praktijken en satanisme. De hobby is normaal of zelfs 'cool' geworden. Mensen streamen verfsessies, populaire media als spelletjes en series worden steeds meer ontwikkeld voor een 'Warhammer'-publiek en bekende acteurs plaatsen speelsessies op hun Instagrampagina. Deze mentaliteitsverandering zorgt ervoor dat een groter publiek openstaat voor de hobby.

‘DE MOL’ RETURNS

Goed nieuws: na meer dan een jaar wachten is ‘De Mol’ eindelijk terug! Op 20 maart gaat het tiende seizoen van start. Voor het jubileumseizoen trekken tien onbekende Vlamingen en presentator Gilles De Coster naar de Canarische Eilanden.

Het concept van het programma is simpel: een groep onbekende Vlamingen vertrekt samen op reis naar een voor hen onbekend land. Daar moeten ze verschillende opdrachten uitvoeren waarmee ze geld kunnen verdienen voor de groepspot. Het lijkt op een leuke schoolreis naar een idyllische bestemming. Toch is er nog een klein detail: in de groep zit één spelbederver. Die moet het leeuwendeel van de opdrachten saboteren en de kandidaten één voor één naar huis spelen. De persoon die de meeste vragen over de mol juist kan beantwoorden in de laatste aflevering, wint het geld van de groepspot.

Zelfs de enkeling die niet naar ‘De Mol’ kijkt weet dat een nieuw seizoen nooit onopgemerkt voorbij

“

De komende weken zullen klasgenoten en je oma het nog maar over één ding hebben

gaat. De komende weken zullen klasgenoten, je oma, kotgenoten en de uitbater van de lokale frituur het nog maar over één ding hebben. Iedereen gaat mee op zoek en vraagt zich af: “Wie is de mol?”

DE MOL EN ZIJN GESCHIEDENIS

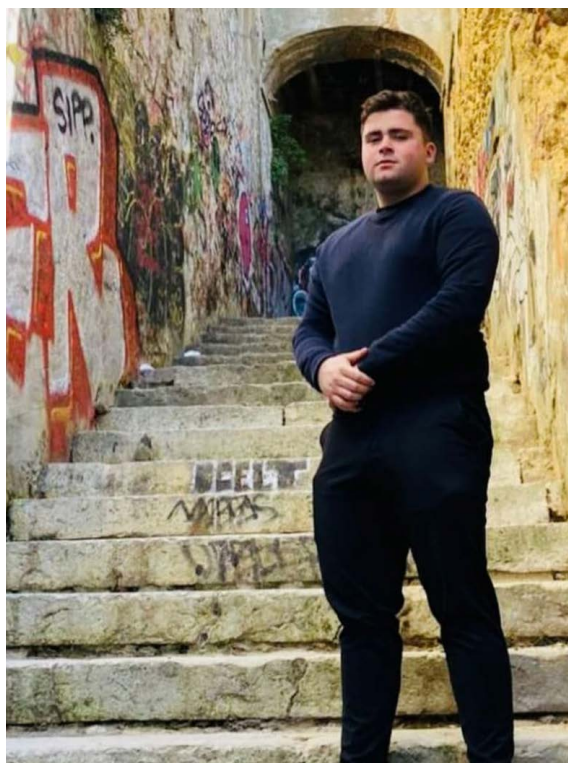
Tom Lenaerts, Bart De Pauw, Michiel Devlieger en **Michel Vanhove** maakten aan het einde van de jaren 90 het razend populaire programma ‘Schalkse Ruiters’. Na het succes wilden ze graag een waardige opvolger. Na heel wat brainstormsessies zag het eerste seizoen van ‘De Mol’ in 1998 het levenslicht in Frankrijk. De makers wisten niet goed

wat ze mochten verwachten, maar waagden het er toch op. De allereerste aflevering was, tegen alle verwachtingen in, geen succes. Mensen snaptten het concept niet en de bedenkers dachten dat Vlaanderen nog niet klaar was voor een concept zoals ‘De Mol’. Na de derde aflevering bleek iedereen plots mee te speuren en begon er iets te leven onder de bevolking. Het programma werd in een mum van tijd een kijkcijferkanon, maar na drie seizoenen ging de mol weer ondergronds voor lange tijd.

Tot in 2015 een zoekertje verscheen waar mensen zich konden inschrijven voor een nieuw seizoen van ‘De Mol’. Het concept sloeg tevens bij jongere kijkers onmiddellijk aan. Ook in het buitenland werd ‘De Mol’ gesmaakt. De reeks werd verkocht aan meer dan dertig landen waaronder Finland, Polen en Duitsland; de hype is duidelijk niet meer te stoppen. Houd 8 mei alvast vrij in je agenda, want dan wordt de mol van 2022 ontmaskerd op Play4.

HET SUCCESRECEPT

Het programma wint jaar na jaar aan populariteit. Tienduizenden mensen schreven zich dit jaar in

om deel te nemen. Tien gelukkigen mochten hun koffers pakken en vertrokken op de reis van hun leven. Ook kijker **Cynthia** (42) zou zich dit jaar opnieuw willen inschrijven. Zelf kijkt ze al jaar en dag naar 'De Mol' en ze heeft een hechte band met het programma. De makers blijven haar verrassen en ze zou graag eens deel uitmaken van de productie. Ook een reisje ziet ze uiteraard wel zitten.

Het programma houdt veel mensen ieder jaar opnieuw in de ban. Zo zijn er verschillende Facebook-groepen en internetfora waar 'molloten' ieder jaar op zoek gaan naar de mol en tips met elkaar delen. Ook is er 'Café De Mol', een talkshow waarin mensen tips proberen te ontraadselen en de mol te ontmaskeren. Ook Twitter kan

je niet rustig doorscrollen zonder op een paar Mol-memes te botsen. De succesformule is duidelijk nog lang niet uitgewerkt. Wat is toch het geheim van dit televisieprogramma? Wij vroegen het aan voormalig deelnemer

“

De allereerste aflevering was, tegen alle verwachtingen in, geen succes

Noah Vlieghe. Hij was voor zijn deelname aan het negende seizoen al fan van 'De Mol'. Volgens hem ligt het succes voornamelijk in de mysterieuze sfeer die rond

het programma hangt. Dat maakt het programma, volgens hem, opvallend.

Ook de opdrachten zijn een belangrijke pion in het succes. Volgens kijker **Emmanuel** zit het succes net in de zoektocht naar wie de mol is. Het is volgens haar een unieke manier om wat te weten te komen over het land waar ze op reis gaan. Volgens fan **Elke** (34) is vooral het competitieve karakter van het tv-programma een belangrijke factor. Het haalt bij haar het competitiebeest naar boven. Ook voor mensen die houden van vreemde culturen is het programma volgens haar een aanrader.

Volgens Noah zet 'De Mol' je wereld op zijn kop. Het is een belevenis die met niks anders te vergelijken valt. Zowel tijdens de reis alsook erna. Het geeft zo veel voldoening en spanning dat je eigenlijk niets anders meer wil. Het is volgens hem dus een belevenis die je leven compleet verandert. De reis en het spel op zich zijn iets om nooit te vergeten. Enkel daarom zou je volgens hem al willen meedoen. En een groepspot winnen is uiteraard ook leuk.

UGent: “Wij zijn de Bende van Nijvel”

Na een hele reeks tegenslagen op PR-vlak, doet de UGent een wanhoopspoging om haar imago op te krikken. Een nieuwe associatie met het bekende Belgische merk ‘Bende van Nijvel’ moet de aandacht afleiden van de Pano-reportage die de UGent met de billen bloot zette.

In een wanhopige poging om haar reputatie enigszins op te blinken, zoekt de UGent mensen en groepen die tegenwoordig iets minder negatief in het nieuws komen waarmee ze zich kan verbinden. Rector **Rik Van de Walle** contacteerde stante pede de Russische Federatie, maar wacht nog steeds op een antwoord op zijn nochtans bijzonder uitgebreide e-mail. Nadat ook een sponsordeal met de Democratische Volksrepubliek Korea afsprong, besloot de universiteit het dan maar binnen de landsgrenzen te proberen.

“HALF ZWIJNAARDE VERGIFTIGEN, TOT DAAR AAN TOE”

Chemiebedrijf 3M ging niet op de avances van de PR-dienst. “Half Zwijnaarde vergiftigen, tot daar aan toe. Maar als we op dit moment onze naam aan de UGent verbinden, kunnen we net zo goed hetzelfde met onze reputatie doen”, klinkt het bij woordvoester Pauline Fos. Er restte geen andere mogelijkheid dan de onderwereld in te duiken. Net dan kreeg medewerkster Christiane De Reus

een aha-erlebnis: “Wat we nodig hadden, was een organisatie met een betere reputatie dan de onze, maar waar geen van de leden mee geassocieerd wil worden. Al snel

“

“Het was beter dan alle andere opties, anders moesten we institutionele problemen aanpakken” – decaan

kwamen we uit bij de Bende van Nijvel. Een briljante inval, al zeg ik het zelf.”

De universiteit is volop bezig met de aanpassingen aan haar merk, al valt dat volgens De Reus best mee. “De slogan – Durf Denken – kunnen we gewoon behouden, dat is tenslotte wat wij ook hebben gedaan om deze fenomenale marketingzet te kunnen verwezenlijken. Nu is het gewoon zaak om alle beletteringen en websites aan te passen. Je zal zien, het is gebeurd voor je ‘Pano-reportage’ kan zeggen (*lacht*).”

SLACHTOFFER VAN CANCEL CULTURE

In een mededeling op haar website dient de Universiteit Gent – pardon, de Bende van Nijvel –

mogelijke critici al meteen van antwoord. Sommigen vonden immers dat de naamkeuze, gezien de vrij dodelijke geschiedenis van de Bende, nogal ongevoelig overkomt. “Eens te meer blijkt dat het vrije woord het eerste slachtoffer is in dit soort zaken”, repliceert de Bende van Nijvel (de nieuwe). “De cancel culture moet een nieuw slachtoffer vinden, en hop, dan kiezen ze maar een lokaal bedrijfje dat van naam verandert. Wij pleiten ervoor om deze positieve verandering met een open vizier tegemoet te zien.”

Binnenskamers valt te horen dat er eerst twijfels waren, maar dat de meesten binnen het universiteitsbestuur nu wel achter de naamsverandering staan. “Het was even wennen,” aldus een anonieme decaan, “maar we moesten uiteindelijk toegeven dat het beter was dan alle andere opties. Onze naam was zodanig besmeurd dat we haast wel moesten. Anders moesten we institutionele problemen gaan aanpakken en intern de zaken op orde brengen, stel je voor.”

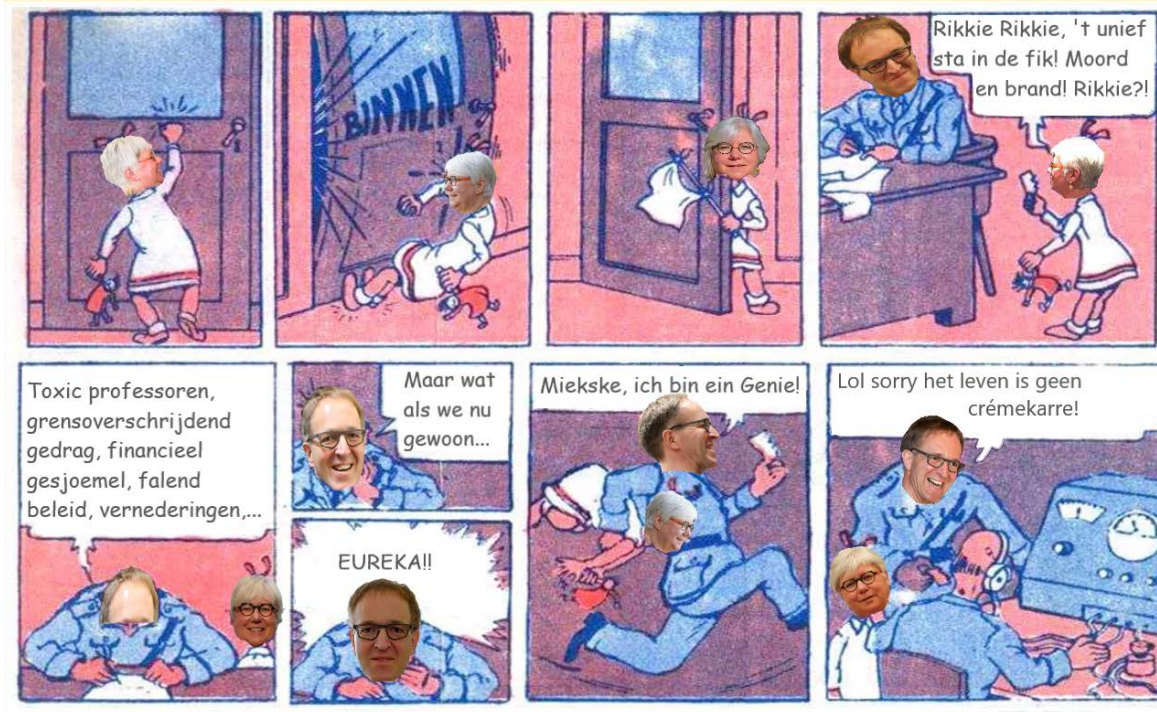
Intussen speelt de marketingafdeling van de Bende van Nijvel met nog enkele “toffe ideetjes”, vertelt De Reus. “Ik heb net de Wikipedia-pagina van de ‘Roze Balletten’ gevonden. Zou dat geen toffe rebranding voor het GUSO zijn?”

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR PIETER BEIRENS

**BENDE VAN
NIJVEL**

DE AVONTUREN VAN RIKKIE EN MIEKSKE

Girlboss? Vrouw 'te druk' om jou terug te sms'en

DOOR DRIES VAN DORT

De liegende girlboss

Eef is 25 en werkt in PR als *content creator* bij een start-up in Brussel. Als vrijwilliger is ze actief bij enkele cultuurhuizen. Wanneer je Eef op straat tegenkomt, heeft ze het altijd 'druk druk druk', maar niemand weet eigenlijk met wat. "Mensen begrijpen gewoon niet hoe druk mijn leven is! Ik ben zeg maar de 'SHE-E-O' van mijn eigen leven. In plaats van CEO, snap je? Dat is feminisme." Haar gsm trilt. *Zucht.* "Weer een *social event* in mijn agenda."

Wanneer vrienden vragen waarom Eef al drie weken niet meer op hun berichtjes antwoordt, rolt ze met haar ogen. "Vanaf dat je succes *begint te krijgen*, worden mensen jaloers. Oké, ik zit misschien wel elk uur op het toilet naar TikTok te kijken, maar dat is *market research*, snap je?"

Vanuit de vriendengroep van Eef horen we verbouwereerde reacties, zoals "Haar papa betaalt volgens mij nog steeds haar appartement" en "Ik ben gewoon al een maand

aan het wachten tot ze mij terugbetaalt voor die ene brunch". Zij snappen duidelijk de druk niet die op de 21ste-eeuwse carrièrevrouw haar schouders rust. "*It's lonely at the top*", zucht deze *girlboss* in spe.

BINNENKORT BIJ NTGENT

RED THE SORROWS OF BELGIUM II: HOLY WAR

LUK PERCEVAL

Het derde en laatste hoofdstuk in *The Sorrows Of Belgium*, de theatertrilogie waarin Luk Perceval inzoomt op de donkerste bladzijden van de Belgische geschiedenis.

Op dinsdag 22 maart 2016 werd België het slachtoffer van terrorisme op grote schaal. Zelfmoordterroristen lieten op de luchthaven van Zaventem twee bommen ontploffen, en ook in de metro van Brussel was er een explosie.

Red is een poging om vat te krijgen op een traumatische geschiedenis in een stukgeslagen stad.

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

STUDENTENTARIEF: SLECHTS € 15